

ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διάταγμα περί καταστατικού Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθόδοξου

Ἐκκλησίας.

Αριθ. Νόμου 276

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταστατικού Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ
Ὁρθόδοξου ἘκκλησίαςΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΙΠ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ὑπάτος Ἀρμοδότης ἐν Κρήτῃ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ άρθρα 31, 111, 112 καὶ 113 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ὀρθοκυμάτων Συμβούλου καὶ τῇ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τοῦ Συμβουλίου Ἡμῶν,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦμεν τὸ ἐξ ἁρθρῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἐξ καταστατικῶν τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, τὸ ψηφισθὲν ἐκ κοινῆς συνεννοήσεως τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Κρήτης καὶ ἔχον ὥς ἑπεται:

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Περὶ Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ τοῦ
ὑπ' αὐτοὺς διατελοῦντος κλήρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ Ἐπισκοπικῶν περιφερειῶν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Κρητικῇ Πολιτείᾳ Ἐπισκοπικῶν περιφερειῶν ὁρίζεται εἰς ὀκτώ.

Τὴν Μητροπόλιν Κρήτης, περιλαμβάνουσιν τὴν πόλιν Ἡράκλειον καὶ τὰς Ἐπαρχίας Πεδιάδος, Τεμένους, Μαλεβυζίου ὁλοκλήρου καὶ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Μονοφατισίου τοὺς Δήμους Μεγάλης Βρύσης καὶ τῶς Τεφελίου, ἐκ δὲ τῆς Ἐπαρχίας Κανιουρίου τὸν Δῆμον Ζαροῦ.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀρκαδίας, περιλαμβάνουσιν τὴν Ἐπαρχίαν Πυργιωτίσσης ὁλοκλήρου, τὴν Ἐπαρχίαν Κανιουρίου ἐκτὸς τοῦ Δήμου Ζαροῦ καὶ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Μονοφατισίου τοὺς Δήμους Χάρακος, Σχοινιά καὶ Ἀρχαλοχωρίου.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Ρεθύμνης καὶ Ἀδελφοποτάμου, περιλαμβάνουσιν τὴν πόλιν Ρεθύμνον καὶ τὰς Ἐπαρχίας Μυλοποτάμου καὶ Ρεθύμνης.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, περιλαμβάνουσιν τὴν πόλιν Χανία καὶ τὰς Ἐπαρχίας Ἀποκορώνου καὶ Κυδωνίας.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Λάμπης καὶ Σφακίων, περιλαμβάνουσιν τὰς Ἐπαρχίας Ἀμαρίου, Ἀγίου Βασιλείου καὶ Σφακίων.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Ἱερᾶς καὶ Σητείας, περιλαμβάνουσιν τὰς Ἐπαρχίας Ἱεραπέτρας καὶ Σητείας καὶ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Βιάννου τὸν Δῆμον Μουρνιδῶν.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Πέτρας, περιλαμβάνουσιν τὰς Ἐπαρχίας Λασιθίου καὶ Μεραμβέλλου καὶ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Βιάννου τοὺς Δήμους Βιάννου καὶ Ἀγίου Βασιλείου.

Τὴν Ἐπισκοπὴν Κισσάμου καὶ Σελύνου περιλαμβάνουσιν τὰς Ἐπαρχίας Κισσαμῶν καὶ Σελύνου.

Ἄρθρον 2.

Ἐδραὶ τῶν Ἐπισκοπῶν εἶναι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸ Ἡράκλειον, Ἀρκαδίας οἱ Ἅγιοι Δάκα, Ρεθύμνης καὶ Ἀδελφοποτάμου τὸ Ρεθύμνον, Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου τὰ Χανία, Λάμπης καὶ Σφακίων τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Ἱεροσητείας ἡ Ἱεράπετρας, Πέτρας ἡ Νεάπολις, Κισσάμου καὶ Σελύνου τὸ Καστέλλι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἐκάστη Ἐπισκοπικὴ ἔδρα ἔχει καὶ ἴδιον Ἐπίσκοπον, οὐδὲ δύναται νὰ πικραμείνη χρηρεύουσα Ἐπισκοπὴ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν. Ὅταν τελευτήσῃ Ἐπίσκοπος, ὁ Μητροπολίτης εἰδοποιεῖ τὸν Ἡγεμόνα περὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἡμέρας τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνερχομένη ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τρεῖς κληρικοὺς πολίτας Κρήτης, ἔχοντας πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς, δεδοκιμασμένην πείραν ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως κτωμένην ἢ παρ' Ἐπισκόπου ἐπὶ πέντε ἐτίαν, ἢ ἐν τῇ διεύθυντα Ἱεροδιδασκαλείου ἐπὶ ἰσὺν χρόνον, εὐσεβεῖς τὴν πίστιν καὶ τὰ ἔργα. Τὰ δνόματα τῶν τριῶν τούτων ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τῷ Ἡγεμόνι, ἐγκρίνοντι ἓνα τῶν τριῶν, ὅστις καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος· μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ δνόματος

τοῦ ἐνός, τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, πέμπεται ὑπὸ τῆς Συνόδου τὸ κατωτέρω μῆνυμα εἰς τὸν ἐκλεγέντα.

Τῆς Ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς (δεῖνος) γνησίου δίχα Ἀρχιερέως ἐναπομεινάτης, ὡς τῷ ἐν αὐτῇ τέως Ἀρχιερατεύοντος πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, (ἢ τι ἕτερον) ἢ Ἱερὰ Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος Κρήτης προτροπῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου Αὐτῆς Μητροπολίτου Κρήτης καὶ ἐγκρίσει τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τοῦ Εὐσεβεστάτου Ἡγεμόνος ἡμῶν ψήφοις κανονικαῖς ἐκλεξαμένη καλεῖ τὴν ἐσιότητά Σου (τὸν δεῖνα) εἰς διαδοχὴν τοῦ χηρεύοντος θρόνου τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς (δεῖνος).

Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ μηνύματος, ὁ ἐψηφισμένος ἐν ὀριζομένῃ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἀπαγγέλει ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τὴν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἐπισκοπῆς διαβεβαίωσιν αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτως:

« Ἐπειδὴ διὰ τῆς ψῆφου τῶν Θεόθεν ὁδηγηθέντων
 » Ἀγίων Ἀρχιερέων, τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱερὰν
 » Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρητικῆς
 » Πολιτείας, ἐψηφίσθη ὁ ἐλάχιστος ἐγὼ εἰς διαδο-
 » χὴν τῆς χηρευούσης Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς (δεῖνος) καὶ
 » ἔτυχον τῆς τοῦ Εὐσεβεστάτου καὶ Ὑψηλοτάτου
 » Ἡγεμόνος ἡμῶν ἐγκρίσεως, πείθομαι τῷ Θεῷ βου-
 » λήματι καὶ δέχομαι τὴν ποιμαντορίαν τῆς Ἐπισκο-
 » πῆς ταύτης, διαβεβαιούμενος τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅτι
 » διατηρήσω ἀκραιφνῶς τὰ Ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἡς
 » ἀναδέχομαι Ἱεραρχίας καὶ ποιμαντῶ Θεαρέστως καὶ
 » Θεοφιλῶς τὸ ἐμπιστευόμενόν μοι λογικὸν τοῦ Κυ-
 » ρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 » ποιμνιον, ὁδηγῶν αὐτὸ εἰς νομὰς Σωτηρίου τῆς Εὐ-
 » αγγελικῆς χάριτος, καὶ διαμενῶ πιστὸς εἰς τὸν εὐσε-
 » βέστατον ἡμῶν Ἡγεμόνα καὶ ἀκατάγνωστος ἐν πᾶσι
 » τοῖς Ἀρχιερατικοῖς καθήκουσι διὰ τῆς Θείας χάρι-
 » τος. »

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ ὑποψηφίου, γραφομένη ἐν τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῶν Ὑπομνημάτων, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Κατόπιν προχειρίζεται κατὰ τὰς κανονικὰς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις Ἐπίσκοπος τῆς ἡς ἔλα-
 χεν Ἐπισκοπῆς, μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν ἐγκαθιδρύεται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος. Πρὶν ἢ ἀναλάβῃ δὲ τὰ Ἀρχιερατικά του καθήκοντα διαβεβαιούται τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος παρόντος τοῦ Μητροπολίτου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου διὰ τῆς ἐξῆς προσφωνήσεως:

« Ὑψηλότατε. Διαβεβαιοῦμαι τὴν Ὑμετέραν Βασιλικὴν Ὑψηλότητα ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι ἀείποτε διατελὼν πιστὸς Αὐτῇ ὡς τῷ Ἡγεμόνι καὶ Κυρίαρχῃ τῆς Πατρίδος μου καὶ εὐπειθὴς εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, καταβαλὼν πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρῶ τῇ Θεῇ Χάριτι πάντα τὰ Ἀρχιερατικά καθήκοντα τῆς πνευματικῆς Ποιμαντορίας τοῦ κατὰ τὴν κληρωθεῖσάν μοι Ἐπισκοπὴν πιστοτάτου Σου λαοῦ, καὶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τῆς διαβεβαίω-
 σεως ταύτης αὐτὸν τὸν Ὑψιστον Θεόν, ὃς δῶκε τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότῃ ζῶν πολυχρόνιον ἐν ἄρχῃ ὑγίειαν, διατηρεῖν δὲ τὴν Ὑμετέραν Ἡγεμονείαν ἀδιάσειστον,

εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνομένην».

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη ἔγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ νεοχειροτονήτου τηρεῖται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῶν Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 4.

Ἐπίσκοπος κανονικῶς χειροτονηθεὶς εἶναι ισόβιος. Δὲν ἀποβάλλεται τῆς αὐτοῦ Ἐπισκοπῆς ἢ ἐπὶ μόνῳ ἐγκλήματι ἐπάγοντι, καθαιρέσιν ἢ εἰς τὴν περίστασιν τοῦ ἄρθρου 7, οὐδὲ δύναται ἄνευ τῶν ἐν τοῖς Ἱεροῖς κανόσιν ἀναγραφόμενων λόγων νὰ παραιτηθῇ. Ἡ παραίτησις ὑποβάλλεται διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὴν Ἱερὰν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον πρὸς τοῦτο συγκαλουμένην, ἥτις, ἐὰν εὖρῃ δεδικοιολογημένην ὑπὸ τῶν Ἱερῶν κανόνων ταύτην ἀποδέχεται αὐτὴν καὶ ἀνακοινεῖ διὰ τοῦ Προέδρου Αὐτῆς ταύτην τῷ Ἡγεμόνι καὶ προβαίνει εἰς κανονικὰς ψήφους πρὸς ἐκλογὴν ἑτέρου Ἐπισκόπου. Ἄλλως, ἀπορρίπτουσα ταύτην, καλεῖ τὸν Ἐπίσκοπον εἰς τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἀποβιώσαντος Ἐπισκόπου ἀναλαμβάνει προσωρινῶς ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις τὴν Διοίκησιν τῆς χηρευούσης Ἐπισκοπῆς μέχρις ἐκλογῆς νέου Ἐπισκόπου.

Ἄρθρον 6.

Ἄμα τῇ ἀποβιώσει τοῦ Ἐπισκόπου ὁ πρῶτος τῷ ἀξιώματι τῶν ἱερέων τῆς Ἐπισκοπικῆς ἐδρας, προσλαμβάνων προσέτι καὶ ἓνα βαθμοφόρον κληρικὸν τῆς ἐπισκοπῆς, καλεῖ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ προβαίνει μετ' αὐτοῦ εἰς σφράγισιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν τε πραγμάτων καὶ ἀρχείων τῆς ἐπισκοπῆς, μέχρις οὗ ἐκλεγῇ ὁ διάδοχος τοῦ ἀποβιώσαντος εἰδοποιῶν ἅμα περὶ τοῦτου τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν Ἐπίσκοπος ἐνεκα χρόνιου σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ νοσήματος κατασταθῇ ἀδύνατος νὰ ἐπιτελῇ τὰ ποιμαντορικά αὐτοῦ καθήκοντα, καθίσταται τοῦτο γνωστὸν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συνεργουμένην Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον, ἥτις στηριζομένη, ἐπὶ ἱατρικῆς διαγνώσεως, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ καὶ γνωρίζει ταύτην τῷ Ἡγεμόνι, οὗτινος αἰτεῖται τὴν ἐγκρίσιν, μετ' ἣν προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν διαδόχου. Εἰς τὸν εἰς ἀνικανότητα περιστάντα χορηγεῖται περίθαλψις 200 δρ. κατὰ μῆνα μέχρις οὗ ἀποβιώσῃ.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ Κρητικῇ Πολιτεῖᾳ Ἐπισκοποιμη, δὲ τοῦ Μητροπολίτου ἐξαιρουμένου διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν Ἐφορείαν τῆς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, εἰς ἣν ἀναφέρονται ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὰ πνευματικά αὐτῶν καθήκοντα καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ τοὺς κανόνας αὐτῆς. Ἡ ἀναφορὰ γίνεται διὰ τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἡ Πνευματικὴ καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ Ἐπισκοπῆς. Ἐνασχεῖ ἐντῇ Ἐπισκοπικῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ τὰ παρὰ τῶν Ἱερῶν κανόνων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα, διατηρῶν ἀπαραμειώτα τὰ θεῖα δόγματα, ἐπιτελῶν ἀκριβῶς τὰ Ἱερὰ Μυστήρια,

καὶ φυλάσσω τούς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπαγρυπνεῖ καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν τήρησιν ὑπὸ τῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν, προσέχει εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν πάσης ἱεροτελεστίας, εἰς τὴν τακτικὴν ἀναγνώσιν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσκομένων καὶ ψαλλομένων ἀκολουθιῶν, εἰς τὴν σεμνοπρεπῆ καὶ εὐπρεπῆ ἐξεκόνισιν τῶν Ἁγίων εἰκόνων, εἰς τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν Ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων καὶ πάντων τῶν εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀναγομένων. Ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς μορφώσεως καὶ διαγωγῆς τῶν ἐν αὐταῖς ἀσκούμένων καὶ εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐν αὐταῖς ναῶν. Ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἡθικῆς, κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας βιωτῆς, τῶν ὑπ' αὐτὸν Χριστιανῶν καὶ καταγγέλλει εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν τοὺς παρὰ τούτους πρὸς κοινὸν σκάνδαλον βιοῦντας ζήτῶν τὴν τούτων κατὰ τοὺς νόμους τιμωρίαν. Τηρεῖ τὸν ἐν χρήσει ἀρχαῖον τύπον τῆς ὑπογραφῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἐκαστος τῶν Ἐπισκόπων ἔχει ἰδίαν σφραγίδα ἀρχαίου Χριστιανικοῦ τύπου καὶ ἐμβλήματος:

α') Ὁ Μητροπολίτης Κρήτης τὸν καλὸν ποιμένα φέροντα ἐπ' ὤμων τὸν ἀμὸν καὶ παρὰ τοὺς πόδας τὰ ποιμενικὰ δοχεῖα καὶ κύκλῳ Ἱερὰ Μητροπόλιν Κρήτης.

β') Ὁ Ἀρχαδίας τὸ Μονόγραμμα ἐντὸς κύκλου καὶ περίξ Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀρχαδίας.

γ') Ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου στήλην ἔχουσαν δώδεκα μικροὺς κύκλους καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐν μέσῳ κλάδων φοινίκων καὶ κύκλῳ ἀμὸν ἐφ' οὗ τὸ μονόγραμμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περίξ Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.

δ') Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ναὺν ἀρχαίῃν στηριζομένην ἐπὶ ἰχθύος ἀρχαίου τύπου καὶ κύκλῳ τὰ γράμματα Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

ε') Ὁ Λάμπης καὶ Σφακίων τρίαιναν, διερχομένην δι' ἰχθύος, καὶ κύκλῳ τὰ γράμματα Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Λάμπης καὶ Σφακίων.

ς') Ὁ Ἱεράς καὶ Σητείας σταυρὸν, ἀπολήγοντα εἰς ἄγκυραν καὶ κύκλῳ Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἱεράς καὶ Σητείας.

ζ') Ὁ Πέτρας βράχον, ἐφ' οὗ ἵσταται ἀμὸς ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ μονόγραμμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκ τοῦ βράχου ἐξερχομένης τέσσαρας πηγὰς ὕδατων καὶ κύκλῳ Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Πέτρας.

η') Ὁ Κισσάμου καὶ Σελύνου κιβωτὸν μετὰ περὶ στερᾶς φερούσης κλάδον ἐλαίας καὶ κύκλῳ Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Κισσάμου καὶ Σελύνου.

Ἡ σφραγὶς τῆς Μητροπόλεως θὰ ἔχῃ διάμετρον τεσσαράκοντα ὑποχιλιομέτρων αἱ δὲ τῶν Ἐπισκόπων τριάκοντα πέντε.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Ἐπίσκοπος δικάζει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς παραβάσεις καὶ παρεκτροπὰς τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ κληρικῶν καὶ ἐπιβάλλει Ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς δι' ἡτιολογημένων καὶ ἐπὶ ρητῶν κανόνων στηριζομένων

ἀποφάσεων αὐτοῦ εἰς τὸν περιπετόντα εἰς ἀμάρτημα ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

α') Ἐπίπληξιν.

β') Ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐφημερίας.

γ') Ἐκπτώσιν τοῦ Ἀξιώματος.

δ') Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς τοῦ σῶφρονιστηρίου τῶν κληρικῶν.

ε') Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου τοῦ παρὰ νόμῳ ληφθέντος.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐπισκόπου, αἱ καταγινώσκουσαι ἐπίπληξιν ἢ ἀργίαν ἕως ἐξ μηνῶν εἰσὶν ἀνέκκλητοι ὑπ' αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ δικάζοντος Ἐπισκόπου δυνάμεναι νὰ συγχωρηθῶσιν ἢ καταργηθῶσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκκαλοῦνται διὰ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἐνώπιον τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν καταδικασθέντα κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως παρατεινόμενης τῆς προθεσμίας ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως, συμφώνως μὲ τὴν ἐν ἰσχύι πολιτικὴν δικονομίαν. Ἡ ἔφεσις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ταχύτερας ἀποστολῆς αὐτῆς εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν πρὸς ὑποβολὴν ἐνώπιον τῆς Συνόδου. Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως β' τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ. Ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται κατὰ τοὺς κανόνες καὶ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις καὶ τοῦ παρόντος καταστατικοῦ Νόμου ἐπικυροῦσα, τροπολογοῦσα ἢ ἀκυροῦσα τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπισκόπων ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου παρακαλουμένης.

Ἄρθρον 14.

Ἐάν ποτε κληρικὸς κατηγορηθῇ δι' Ἐκκλησιαστικὸν ἀμάρτημα συνεπαγόμενον καθάρσεις, ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος ἢ αὐτὸς, ἢ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ κατάλληλος βαθμοφόρος κληρικὸς ἐνεργεῖ τὰς ἀνακρίσεις. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τούτων, ἐάν ὁ Ἐπίσκοπος εὕρισκῃ βᾶσιμον τὴν κατηγορίαν, ἀποστέλλει τὸν φέκελλον τῶν ἀνακρίσεων πρὸς τὴν Μητρόπολιν, ἥτις προσκαλεῖ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἓνα τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων καὶ δικάζει μετ' αὐτῶν τὴν κατηγορίαν, ἀρὸς προηγουμένως καλέσωσιν εἰς ἀπολογία τὸν κατηγορούμενον. Τὸ Ἐπισκοπικὸν τοῦτο Δικαστήριον ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς κανόνες καὶ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ἀνέκκλητος. Ἐάν ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων κρίνῃ ἀβάσιμον τὴν κατηγορίαν ἀπαλλάσσει ταύτης τὸν κατηγορηθέντα κληρικὸν, πέμπει δὲ τὴν σχετικὴν δικογραφίαν πρὸς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὴν πρώτην συγκληθησομένην Σύνοδον, ἥτις ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῆς τελειωτικῶς.

Ἄρθρο. 15.

Ὁ Ἐπίσκοπος ὀφείλει νὰ ἐξακριβώῃ τὰς συστατικὰς ἐπιστολάς τῶν διὰ τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ διερχομένων κληρικῶν καὶ ν' ἀποπέμπῃ διὰ τῆς ἀρμοδίας

ἀρχῆς τοὺς ἄνευ λόγων ἢ ἄνευ ἐγγράφων προσερχομένους ἢ τοὺς πέραν τῆς τεταγμένης ἀδείας παραμένοντας ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ κληρικούς.

Ἄρθρον 16.

Ὁ Ἐπίσκοπος δοκιμάζει τοὺς πρὸς χειροτονίαν ἐκ τῆς Ἐπισκοπικῆς αὐτοῦ δικαιοδοσίας προσερχομένους καὶ προχειρίζει μόνον τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Νόμου καθοριζόμενα προτόντα, ἀρὸς πρῶτον ὑποβάλλῃ διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πάντα τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ τε κατὰ Νόμον ἀνάγκη τῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ χειροτονίας τοῦ ἱερέως καὶ τῶν προσόντων ἢ ὑπαρξίς.

Ἡ Σύνοδος ἀποφαίνεται ἐπὶ τούτων καὶ ἡ ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει ἡτιολογημένως πάντοτε τὴν αἴτησιν, ὃ δὲ ἀρμόδιος Ἀρχιερεὺς ἐνεργεῖ κατὰ τὴν Συνοδικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 17.

Χειροτονία πρεσβυτέρου ἐφημερίου καὶ κουρά μοναχοῦ τελεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ σχετικῷ ἄρθρῳ καθοριζόμενα. Ὁ συντελέσας διὰ ψευδῶν εἰσηγήσεων παρὰ τῇ Συνόδῳ εἰς χειροτονίαν ὑπεραριθμίων ἐφημερίων ἢ εἰς τὴν κουράν ὑπεραριθμίων μοναχῶν ἢ πρὸ τῆς κεκανονισμένης δοκιμασίας τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς.

Ἄρθρον 18.

Οἱ τε εἰς τὸν κοσμικὸν κλῆρον ἀνήκοντες καὶ εἰς τὸν μοναχικὸν κατατασσόμενοι δεόν νὰ ᾧσι πολῖται Κρητες.

Ἄρθρον 19.

Ἐκαστος τῶν Ἐπισκόπων ὀφείλει νὰ τηρῇ ἐν τάξει τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας, ἥτοι πρωτόκολλον, βιβλίον ἀποφάσεων, μοναχολόγιον, μητρῶον τοῦ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κλήρου, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ὁ χρόνος τῆς γεννήσεως, τοῦ γάμου, τῆς χειροτονίας καὶ τοῦ θανάτου, ὑπογράφει δὲ ἰδιοχείρως καὶ ἕκαστος τῶν Ἐφημερίων. Ἐν ἰδιαιτέρᾳ εἰδικῇ στήλῃ ἀναγράφονται αἱ εἰς ἕκαστον ἐπιβληθεῖσαι ποιναὶ ἢ πρᾶξεις αὐτοῦ εὐσεβεῖς.

Ἄρθρον 20.

Ἐκαστος τῶν Ἐπισκόπων ὀφείλει νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτοῦ διάκονον καὶ νὰ ὀνομάζῃ ἐπίτροπον βαλμοφόρον κληρικόν, ὅταν ἀπέρχεται ἀπὸ τῆς ἑδρας τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Τὸν Ἐπίτροπον τοῦτον γνωρίζει τῇ Διοικητικῇ ἀρχῇ πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 21.

Οὐδενὶ ἐτέρῳ κληρικῷ, μοναχῷ, πρεσβυτέρῳ ἢ διακόνῳ, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων ξένων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐπισκόπου ἢ εἰς διδασκαλίαν ἐν τοῖς Σχολαίοις ἀδεία κανονικῇ προσειλημμένων, ἐπιτρέπεται ἢ ἐκτὸς τῆς Μονῆς διαμονή. Ἐὰν μοναχὸς τοιοῦτος διαμείνῃ ἐκτὸς Μονῆς καὶ μὴ θελήσῃ νὰ συμμορφωθῇ τῇ Ἐπισκοπικῇ διαταγῇ, ζητεῖται διὰ τῆς Ἀστυνομίας ἢ εἰς τὴν Μονὴν αὐτοῦ βίβ προσαγωγή, ἐὰν δὲ ἀνήκῃ εἰς Μονὴν ἔξω τῆς Νήσου κειμένην, ἀποπέμπεται τῆς χώρας. Ἐπίσκοπος, παραμελήσας τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ τούτου, παιδεύεται Ἐκκλησιαστικῶς.

Ἄρθρον 22.

Ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ κανονικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου οὐδεὶς τῶν ἱερωμένων δύναται νὰ ἐκτελῇ ἱεροπραξίαν τινὰ ἐν ἄλλῃ ἐνορίᾳ ἢ ἐν Ἐξωκκλησίῳ ἢ ἐν ἐνοριακῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐὰν ὁ ἱερωμένος εἶναι ἐκ ξένης Ἐ-

πισκοπῆς. Ἐὰν δὲ εἶναι κανονικὸς ἐφημέριος τῆς αὐτῆς Ἐπισκοπικῆς περιφερείας δύναται νὰ ἱεροπρακτῇ καὶ ἐν ξένῃ ἐνορίᾳ τῇ κανονικῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ἐφημερίου.

Ἄρθρον 23.

Οὐδενὶ τῶν ἱερωμένων ἐπιτρέπεται νὰ παραμείνῃ ἐν ξένῃ Ἐπισκοπῇ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, οὔτε νὰ διαμείνῃ ἐκτὸς τῆς Ἐπισκοπικῆς του περιφερείας πέραν τοῦ χρόνου τῆς ἀδείας, οὔτε νὰ μεταβάλλῃ τὴν σταθερὰν διαμονὴν του ἄνευ τακτικοῦ ἀπολυτηρίου ἐγγράφου. Ἄλλοθεν προσερχόμενος δὲ εἶναι δεκτὸς πρὸς ἐξέσκητιν ἱερατικῶν καθηκόντων, ἐὰν δὲν φέρῃ τακτικὸν ἔγγραφον παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅφ' ὃν ἐτέλει πρότερον. Προσερχόμενος δὲ εἰς ξένην Ἐπισκοπὴν ὀφείλει νὰ ἐμφανίζηται ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τόπου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 24.

Οὐδενὶ τῶν κληρικῶν ἐπιτρέπεται ἀπὸ κοινότητος εἰς κοινότητα, λόγῳ ἐνδείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, νὰ περιφέρηται, εἰ δὲ τις ἐπὶ τούτῳ φωραθῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς καὶ, ἂν ὑπάρχῃ ἀρρομὴ πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν, προτάγηται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὅστις ἀποστέλλει αὐτὸν διὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν Ἐπίσκοπόν του, παρ' οὗ δικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὸ 11 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 25.

Πᾶς δὲκ τοῦ κλήρου κοσμικοῦ ἢ μοναχικοῦ καλούμενος εἰς μαρτυρίαν ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου Ποινικοῦ Δικαστηρίου καλεῖται διὰ τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Δικαιοῦται δὲ νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν ἐξετάζομενος περὶ ὧν γινώσκει ἐξ ἐξομολογήσεως. Οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξετάζονται ἐν ταῖς κατωκίαις αὐτῶν, ἢ δὲ μαρτυρία αὐτῶν, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἄρθρον 26.

Τοῦ προσηλυτισμοῦ ἀπαγορευομένου ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἕκαστος Ἐπίσκοπος ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκοιβῇ διατήρησιν τῶν ὑπὸ τῆς Ὁρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων δογμάτων καὶ ὅταν πληροφορηθῇ ὅτι ἐπιχειρεῖ τις νὰ ταράξῃ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Κρητικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ περιφερείᾳ του διὰ προσηλυτιστικῆς ἐτεροδιδασκαλίας ἢ διδασχῆς προπορικῆς ἢ γραπτῆς, ἐξαιτεῖται τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐκδίδει σχετικὴν ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν ἐτεροδιδασκαλιῶν προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης.

Ἄρθρον 27.

Ἐκαστος Ἐπίσκοπος ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν Χριστιανοπαίδων τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ καὶ σφραγίζει διὰ τῆς ἐπισήμου σφραγίδος τὰ θρησκευτικὰ βιβλία ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκλησίας καὶ δύναται ἐλευθέρως ν' ἀναγινώσκωνται ὑπὸ τῶν Ὁρθόδοξων. ἐὰν δὲ παρατηρήσῃ ὅτι εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς Ὁρθόδοξου νεολαίας καὶ τοῦ κλήρου εἴτε ἔξωθεν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας εἰσαγομένων, εἴτε ἐν αὐτῇ δημοσιευομένων βιβλίων, φυλλαδίων, πινάκων ἢ ἄλλων ἐντύπων, ἅτινα πραγματεύονται περὶ ἀντικειμένων θρη-

σκευτικῶν, εὐρηγνται ἰδέαι καὶ σκέψεις ἀντικείμεναι πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἀντὶ τούτου ἡτοιμασμένως διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς τὸν οἰκείον Σύμβουλον καὶ αἰτεῖται τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως τῶν βιβλίων τούτων ἐν τοῖς σχολείοις, καὶ τὴν κατὰ Νόμους τιμωρίαν τῶν ὑπαιτίων. Ἐὰν δὲ οἱ τοιοῦτοι ὦσι κληρικοὶ, τιμωροῦνται πρῶτον κανονικῶς καὶ εἴτα πολιτικῶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 28.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔκθεσις καὶ πώλησις σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ καθοσιωθέντος εἰς τὴν θεῖαν λατρείαν, ἢ τοι τιμίων Σταυρῶν, Ἀγίων Λειψάνων, Ἀγίων Εἰκόνων καὶ ἐν γένει παντὸς κειμηλίου ἱεροῦ ἢ Ἱερατικοῦ ἀμφίου, οὐδὲ ἡ κατάσχισις αὐτῶν πρὸς πληρωμὴν χρέους. Ὁ Ἐπίσκοπος διὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς ἐνεργεῖ τὰ δέοντα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἁρθρου.

Ἄρθρον 29.

Ὅσάκις τις τῶν τοῦ κλήρου συλληφθῇ καὶ προφυλακισθῇ δι' ἀθέμιτον τινα πράξιν ἐκ τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τῆς Πολιτείας νόμων προβλεπομένων, κρατεῖται ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ φυλακῇ τῶν κληρικῶν. Καταδικασθεὶς δὲ ἐπὶ ἀδικήματι συνεπαγομένῳ καθαιρέσιν καθαιρεῖται πρῶτον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ εἴτα μεταφέρεται εἰς τὰς κοινὰς φυλακάς.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Ἐπίσκοπος χορηγεῖ ἄδειαν πρὸς ἀνέγερσιν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ κανονικοῦ σχεδίου ἀρχιτέκτονος, ἐξασφαλίζων πρότερον τὴν συντήρησιν αὐτῶν, τὴν δαπάνην τῆς οἰκοδομῆς καὶ βεβαιούμενος περὶ τῆς ἐνοριακῆς ἀνάγκης πρὸς ἀνέγερσιν Ἐκκλησίας. Ἡ ἀνέγερσις ἐξωκκλησιῶν ἀπαγορεύεται ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Νεκροταφείοις καὶ τῶν ἰδιωτικῇ δαπάνῃ ἀνεγειρομένων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες καθιερούμεναι ἀποδίδονται κατὰ τὰ κεκανονισμένα εἰς τὴν Ἐνοριακὴν Ἐκκλησίαν τῆς περιφερείας.

Ἄρθρον 31.

Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαί, καθ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀπολαύουσι προστασίας καὶ ὑπερασπίσεως παρὰ τῆς Πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐπομένως πᾶσαι αἱ Πολιτικαὶ Ἀρχαί ὑποχρεοῦνται ὅσάκις συνφῶς τῷ νόμῳ τούτῳ καλοῦνται εἰς προστασίαν τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας νὰ προστατεύωσι καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὴν κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς.

Ἄρθρον 32.

Οἱ Ἀρχιερεῖς, ὅταν δεήσῃ, παρέχουσιν ἀντὶ ὅρκου τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν, ἔχουσαν τὴν αὐτὴν τοῦ κοινοῦ ὅρκου ἰσχὺν καὶ πᾶσας τὰς συνεπείας τῆς τούτου παραβάσεως. «Διαβεβαίωμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου ὅτι» οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι : «Διαβεβαίωμαι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου ὅτι.».

Ἄρθρον 33.

Ἄπας ὁ κατὰ τὴν Κρητικὴν Πολιτείαν Ἱερὸς κληρὸς ἐν ταῖς θεαῖς ἱερουργίαις καὶ τελεταῖς μνημονεῖ πρῶτον τοῦ Ἡγεμόνος καὶ εἴτα τοῦ Ἐπισκόπου κατὰ τὸν καθορισθόμενον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τύπον.

Ἄρθρον 34.

Ἐκαστος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπισκόπων ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Ἐπισκοπὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἄρθρον 35.

Ἐπίσκοπος μεταβαίνων εἰς ξένην Ἐπισκοπὴν δεῖται τῆς ἀδείας τοῦ Ἐπισκόπου, εἰς οὗ τὴν Ἐπισκοπὴν μεταβαίνει, οὐδὲ δύναται νὰ παραμείνῃ πέραν τῶν εἰκοσιδύο ἡμερῶν ἐν αὐτῇ ἄνευ ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου. Προκειμένου δὲ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν χρήζουσιν ἀδείας δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος διδομένης καὶ ζητουμένης ὑπὸ μὲν τοῦ Μητροπολίτου ἀπ' εὐθείας ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπισκόπων διὰ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 36.

Οἱ Ἐπίσκοποι ἔχοντες τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἡθικῆς τῶν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις ὑπηρετούντων καὶ ὑπηρετούσων ἀνηλίκων παιδῶν καὶ κορῶν δικαιοῦνται νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς τακτικῆς εἰσπράξεως καὶ ἐν ταμιευτηρίῳ καταθέσεως τῶν ἐτησίων μισθοδοσιῶν αὐτῶν καὶ ἐνεργούσι διὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς τὴν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν αὐτῶν εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ὅταν ὑποπεύωσι διακινδυνεύοντα τὸ ἡθικὸν ἢ τὸ θρησκευτικὸν αὐτῶν. Γονεῖς δὲ ἀρνούμενοι τὴν παραλαβὴν τῶν τέκνων τῶν ἢ ἐπαναφέροντες ταῦτα, ὅθεν τὰ παρέλαβον, τιμωροῦνται τῇ αἰτήσῃ τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὸν περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον Νόμον. Τὴν αὐτὴν προστασίαν παρέχουσιν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ εἰς τὰς ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις ὑπηρετούσας ἐνηλίκους κόρας, ὅσάκις αὕτη ζητηθῇ ὑπ' αὐτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

Ἄρθρον 37.

Ὁ Μητροπολίτης, Πρόεδρος ὢν τῆς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, ἀποτελεῖ μετὰ τῶν λοιπῶν Θεοφιλεστῶν Ἐπισκόπων τῆς Κρητικῆς Πολιτείας τὴν Ἱερὰν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον Κρήτης.

Ἄρθρον 38.

Ἡ Σύνοδος αὕτη συνέρχεται ἐν Ἡρακλείῳ κατὰ τοὺς Ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας κανόνας, τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ἐκτάκτως δὲ ὅσάκις συγκαληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως ἢ αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 39.

Οὐδεὶς τῶν Ἐπισκόπων δικαιοῦται ν' ἀρνηθῇ νὰ προσέλθῃ ἐκτὸς διὰ λόγους ἀσθενείας.

Ἄρθρον 40.

Ἡ Σύνοδος συνεδριάζει ἐν ἐπισήμῳ ἀμφιέτει τῶν Συνέδρων· ἔχει δὲ γραμματέα ἢ τὸν νεώτερον τῶν Ἐπισκόπων ἢ ἓνα τῶν βαθμωρόρων κληρικῶν ὀριζόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐκτελοῦντα δὲ ἐργασίαν ἀμισθεί.

Ἄρθρον 41

Ἡ Σύνοδος εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν εἶναι παρόν-

τες τέσσαρες τῶν Ἐπισκόπων καὶ ὁ Μητροπολίτης. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν· ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου, πλὴν ὅταν πρόκειται περὶ δίκης κληρικοῦ, ὅτε κρατεῖ ἡ ἐπιεικესτέρα γνώμη.

Ἄρθρον 42.

Ἐν ἐκάστῃ Συνόδῳ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος Ἡγεμονικός Ἐπιτροπός, ὅστις παρακαθήμενος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἐφορᾷ ἀπλῶς εἰς τὰς πράξεις τῆς Συνόδου, μὴ τυχὸν αὐταὶ ἀντίκηνται εἰς ρητοὺς νόμους τῆς Πολιτείας. Ὑψὸν δὲν ἔχει Ὑπογράφει ἐν τοῖς πρωτοτύποις πασῶν τῶν πράξεων τῆς Ἱερᾷ Συνόδου, ἀρνεῖται δὲ ὑπογραφὴν τότε μόνον, ὅταν αὐταὶ ἀντίκηνται εἰς τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας. Πᾶσα πρᾶξις τῆς Συνόδου ἄνευ ὑπογραφῆς τοῦ Ἡγεμονικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου εἶναι ἄκυρος. Ἐὰν ὁ Ἡγεμονικός Ἐπιτροπός ἄνευ λόγου ἀρνηθῇ ὑπογραφὴν ἢ παρὰστασιν, ἡ Σύνοδος διὰ τοῦ Προέδρου ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἡγεμόνα καὶ αἰτεῖται ἡτιολογημένως τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἡγεμονικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 43.

Τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾷ Συνόδου εἶναι ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ, καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐσωτερικοῖς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ὡς σχετιζόμενα πρὸς τὴν Πολιτείαν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνεργεῖ τῇ συμπράξει καὶ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 44.

Τὰ ἐσωτερικὰ καθήκοντα τῆς Συνόδου εἶναι·

α.) Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.

β.) Αἱ διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κρατοῦντα καὶ κεκανονισμένα.

γ.) Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἐκάστης τάξεως τοῦ κλήρου.

δ.) Ἡ ὁρησκευτικὴ διδασχὴ πρὸς τὸν λαὸν καθόσον δὲν προσβάλλονται τὸ πολίτευμα καὶ οἱ νόμοι τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

ε.) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

ς.) Ἡ δοκιμασία τῶν μελλόντων προχειρισθῆναι εἰς τὸν κλῆρον καὶ ἡ ἐγκρίσις τῆς χειροτονίας αὐτῶν.

ζ.) Ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως καὶ τοῦ κατὰ κανόνας βίου τῶν ἐν ταῖς Μοναῖς τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἀσκουμένων.

η.) Ἡ μέριμνα περὶ τῆς εὐπρεπειᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ ἀρχαίου ἀλλὰ καλλιτεχνικοῦ τύπου τῶν ἱερῶν εἰκόνων· ὁ καθορισμὸς προσόντων καὶ ἡ παροχὴ ἀδείας ἐνασχήσεως τῆς τέχνης εἰς τοὺς κεκτημένους τὰ προσόντα, καὶ τηροῦντας ὠρισμένον τύπον ἀγιογραφικῆς, ἢ ἀπαγόρευσις δὲ εἰς τοὺς μὴ τοιοῦτους τῆς ἐνασχήσεως τῆς τέχνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς οἴκοις τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Πάντα τὰ ἐγκειμένον ζωγράφων ἔργα φέρουσι τὸν ἀριθμὸν τῆς σχετικῆς Συνοδικῆς ἀδείας.

θ.) Ἡ εὐκοσμία τοῦ κλήρου καὶ ἡ φροντίς ἵνα οἱ ἱερωμένοι Μοναχοὶ ἢ κοσμικοὶ μὴ ἀσχολῶνται παρὰ

τὴν κανονικὴν ἀπαγόρευσιν εἰς Πολιτικὰ πράγματα, μηδὲ λαμβάνωσι τὴν ἐλαχίστην συμμετοχὴν εἰς αὐτά.

Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾷ Συνόδου ἀνάγονται αἱ διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ σωφρονιστικῶν Καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ κλήρου.

Ἄρθρον 45.

Αἱ διατάξεις τῆς Ἱερᾷ Συνόδου ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν παρόντων μελῶν μηδενὸς δυναμένου ν' ἀρνηθῇ ὑπογραφὴν. Οἱ μειοψηφοῦντες δύνανται νὰ ζητήσωσι νὰ καταχωρισθῇ ἡ γνώμη αὐτῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἄρθρον 46.

Ἐν τοῖς κυρίως Ἐκκλησιαστικοῖς ἀντικειμένοις ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐπὶ πάντων τῶν τοῦ κλήρου αὐτῆς, καὶ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκκαλοῦνται αἱ ὑπὸ Ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις,

Ἄρθρον 47.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ κανονικὰς ποινὰς εἰς κληρικοὺς, καθόσον ἐκκαλοῦνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς ἢ καὶ διδάζονται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς ὡς ἐξῆς :

α.) Ἀργίαν ἀπὸ πύσης ἱεροπραξίας μετὰ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας δικαιωμάτων.

β.) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς τοῦ Σωφρονιστηρίου τῶν κληρικῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους.

γ.) Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου τοῦ παρανόμως ληφέντος.

δ.) Ἀπορισμὸν προσωπικὸν κατὰ κληρικοῦ μοναχοῦ.

ε.) Κσθαίρεσιν.

Ἄρθρον 48.

Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις, αἵτινες ἐκδίδονται ἡτιολογημέναι μετὰ τῆς παραθέσεως τῶν σχετικῶν ἱερῶν κανόνων, ἐφ' ὧν αὐταὶ στηρίζονται, ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς δι' αἰτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου πρὸς τὸν οἰκεῖον Σύμβουλον καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὰς λοιπὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 49.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει ἰδίαν σφραγίδα ἔχουσαν ἐν τῷ μέσῳ ὄρθον μετ' Εὐαγγελίου ἀνοικτοῦ καὶ κύκλῳ « Ἱερὰ Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης » ἢ διάμετρος τῆς Σφραγίδος ταύτης εἶνε τέσσαράκοντα ὑποχίλιόμετρα.

Ἄρθρον 50.

Οὐδεμίαν ἀλληγογραφίαν πρὸς ξένας Ἐκκλησιαστικὰς ἢ πολιτικὰς ἀρχὰς δύνανται νὰ ἔχῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἢ ἡ Μητρόπολις ἢ οἱ Ἐπίσκοποι εἰμὴ διὰ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῶν Ὁρησκευμάτων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ Γάμου καὶ διαζυγίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ.

Ἄρθρον 51.

Διὰ τὴν ἐγκυρον σύστασιν τοῦ γάμου, πλὴν τῶν ἄλλων νομίμων ὁρῶν, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἀδεία τοῦ

ἀπομόδιον Ἑπισκόπου. Ἰσὺς συναφθεὶς ἀνευ τοιαύτης ἀδείας εἶναι ἄκρως ὁσέως ἀναρθεῖ παρὰ τοῦ ἑπισκόπου. Ἐπισκοπὸς δὲ ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὴν οἰκίαν ἑπιστάτης ἑλκὺν Ἀρχὴν αἰτεῖται τὴν ἐξ ἐπαγγελίας ἀπομάτευς ἐνερ- γειαν τῶν δέοντων.

Ἄρθρον 52.

Ἰερεὺς ὁποσδήποτε συντελέσας ἐν γλώσσῃ εἰς συνα- φὴν καὶ τελέσειν παρὰ τοῦ ἑπισκόπου τὴν ἀπομάτευς τῶν τῆς ἐνορίας προσόδων, ἐπὶ δὲ καὶ πωνικῆς ὑπαρχούσης περιπτώσεως.

Ἄρθρον 53.

Τὴν διζεύξιν δύνανται καὶ ζητῆσαι.

Α.) Ἐκτερεὶς τῶν συζύγων διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους:

α.) Μοιχείαν.

β.) Ἐπιβουλήν κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων.

γ.) Καταδίκην τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων εἰς πωνὴν κακοσυνημάτων.

δ.) Ἀφάνειαν.

ε.) Μανίαν παρατενωμένην ἐπὶ τετραετίαν.

στ.) Ἀέφραν τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων.

ζ.) Ἀνικανότητα ὑφισταμένην κατὰ τὴν συνάφην τοῦ γάμου καὶ παρατενωμένην ὑπὲρ τριετίας.

η.) Ἀποδοκιμασίας ἀδύνατον καὶ ἀσυμβίβαστον συμβίωσιν τῶν συζύγων, παρατενωμένην ὑπὲρ τριετίαν μετὰ ἐπανεληγμένους τομικὸς ὁρισμοὺς.

Β.) Ὁ Ζυγός.

θ.) Διὰ τὴν ἐπίμνησιν ἀρνησιν τῆς συζύγου καὶ ἐπα- νέληξιν εἰς τὸν Ζυγὸν οἶκον μετὰ προσέλησιν τοῦ Ἑπισκόπου.

Ι.) Ἡ συζύγος.

ι.) Διὰ τὴν κακὸν ὄντοσιν τοῦ συζύγου ἐγκατὰ- λείψιν ὑπὲρ τριετίαν.

ια.) Ἐὰν ὁ συζύγος ἐπεβουλεύῃ τὴν σωρσομένην αὐτῆς ἐπιζεύξιν καὶ ἐκδώσῃ εἰς ἄλλους αὐτὴν πρὸς μοιχείαν.

Ἡ διζεύξιν λόγῳ μοιχείας δύνανται καὶ ζητῆσαι ὁσέως ἡ μοιχεία ἀποδεικνύεται διὰ μετὰ κλητικῆς ἀπο- μόσεως τοῦ Παι. Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 53.

Ἡ διζεύξιν διὰ τὴν μετὰ τὸν γάμον καταδίκην τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων εἰς πωνὴν κακοσυνημάτων δύνανται καὶ ζητῆσαι, ὅταν ἡ κατ' ἀντιμωλίαν κατὰ κλητικῆς ἀπομάτευς κατὰ τὴν ἀμετάκλητον διὰ τῆς παρελθούσης τῆς πρὸς ἀνα- κατὰ τὴν ἀμετάκλητον διὰ τῆς παρελθούσης τῆς πρὸς ἀνα- θεώρην προθέσιν ἢ τῆς ἀπορρίψεως τῆς γενομένης αὐτῆ- σως ἀναθεώρησεως, ἢ ὅταν παρὰ τὴν πέντε ἐτη, ἀφ' ἧς ἡ ἐρήνην κατὰ κλητικῆς ἀπομάτευς κατὰ τὴν τελεσθεὶς.

Ἄρθρον 56.

Ἐπὶ ἀρνησιν ἢ περὶ διζεύξεως αὐτοῖς δὲν εἶνε δεκτὴ ἡ μετὰ παρελθούσιν πενταετίας, ἀφ' ἧς ἐξέλπειν ὁ συζύγος ἢ ἀφ' ἧς ἐλθὼν αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις καὶ μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς κηρυττομένης τὴν ἀρνησιν ἀπομάτευς.

Ἡ περὶ διζεύξεως αὐτοῖς ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ἑπι- σκόπον τῆς κατοικίας τῶν συζύγων. Ἐὰν ἡ αὐτοῖς στή- ληται εἰς τινὰ τῶν λόγων α. γ. καὶ δ. τοῦ ἄρθρου 53, ὁ

Ἡ τῆς διζεύξεως αὐτοῖς ἀποδοκνύεται ἐὰν διαλαθῶσιν οἱ συζύγοι μετὰ τὰ γενομένα, δι' ἧς ἡδύνατο καὶ ζητῆσαι ἐξ- ἑν τῇ διζεύξιν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ διζεύξιν καὶ πάλιν ἐνεκα νεωτέρων λόγων, δύνανται ὁ αὐτὸν καὶ ἐπικαλεσθῆναι πρὸς ἀπομάτευς καὶ τὰ πρὸ τῆς διαλαθῆς γενομένα. Ἡ διαλαθῆς ἀποδοκνύεται καὶ διὰ μαρτύρων.

Ἄρθρον 59.

Ὅσας ἡ δικαιοσύνη πρὸς διατροπὴν αὐτοῦ προσάγει πιστοποιῶσιν τὸ ἀρμόδιον Ἑπισκόπον περὶ τῆς πείρας τῆς δικαιοσύνης καὶ ζητῆσαι προφορικῶς παρὰ τοῦ ἀρμόδιου Ἑ- πισκόπου, ὅπως κινήσῃ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς τὴν περὶ δια- τροπῆς ἀγωγήν κατὰ τοῦ συζύγου τῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Δ.

Περὶ Μοναστηριακῶν ταμείων καὶ Μονῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ Μοναστηριακῶν ταμείων.

Ἰδρύονται τέσσαρα Μοναστηριακά ταμεία ἀποτελούμενα νομικῶς πρόσκαιρα ἀνὰ ἐν τοῖς νομοῖς Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ Λασιθίου. Τὰ Μοναστηριακῶν ταμείων τοῦ νομοῦ Χανίων περιλαμβάνει καὶ τὴν ἐπαρχίαν Ἀποκορώνου, τὸ δὲ τῆς Ρεθύμνης καὶ τὴν ἐπαρχίαν Σφακίων.

Ἄρθρον 61.

Ἰδρύονται Μοναστηριακῶν ταμείων εἰς:

α.) Τὰ εἰσοδήματα τῶν Μοναστηριακῶν περιουσιῶν.

β.) Τὰ ἐκ τοῦ ἰδρυομένου μοναστηρίου τοῦ διὰ τοὺς ναοὺς κηρὸς εἰσοδήματα.

γ.) Τὰ διὰ τῶν ἀποδόσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς κληρικὸς πρόσκαιρα.

δ.) Πᾶς ἄλλος πόρος, ὃν αἱ Μοναστηριακαὶ Ἑπιτρο- πείαι θὰ ἐξέρωσιν ἐκ συνενοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 62.

Τὰ εἰσοδήματα τῶν Μοναστηριακῶν ταμείων διατίθενται ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ κλήρου. Τοιαῦτα ἀ- ναγκῶν εἶνε:

α.) Ἡ κατὰ τὸν τοῦ πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπιδοματός.

β.) Τὰ ἐπιδοματὰ τῶν Ἑπισκόπων.

γ'.) Ἡ συντήρησις Ἱεροδικαστικῶν καὶ πᾶσα δαπάνη σχετικὴ πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου.

δ'.) Ἡ συντήρησις τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς διατιθεμένων μοναχῶν.

ε'.) Ἡ μισθωσίς τε ἐνοικιακοῦ κλήρου.

ς'.) Ἡ συνδρομὴ εἰς φιλανθρωπικὰ ἰδρυμάτια καὶ ἡ ἐξοδισμοῦ τοῦτον.

Ἄρθρον 63.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγερομένων ἀναγκῶν, αἱ μὲν α. β' καὶ γ'. εἰς κοινὴν ἀναγείρονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Πολιτείας, πρὸς πληρωμὴν δ' αὐτῶν συνεισφέρουσι πάντα τὰ Μοναστηριακὰ ταμεῖα ἀναλόγως τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων αὐτῶν, αἱ δὲ δ'. ε. καὶ στ'. εἰδικὰ ἐκάστου Νομοῦ καὶ περὶ μὲν τῆς δ'. ἀποφασίζει ἡ Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου, περὶ δὲ τῶν ε. καὶ στ'. τὸ οἰκτεῖον Νομαρχικὸν Συμβούλιον κατὰ πρότασιν, τῶν κατὰ Νομοὺς Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπειῶν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν ὁμῶς ἰδρυμάτων δὲν δύναται νὰ διατεθῇ ἐτησίως πλέον τοῦ δεκάτου ἐκ τοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τῆς κοινῆς ἀνάγκης ἀπαιτουμένου ποσοῦ ὑπολειπομένου εἰσοδήματος τῶν Μοναστηριακῶν ταμείων.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ἐκπροσώπησις καὶ διαχείρισις τοῦ Μοναστηριακοῦ ταμείου ἐν ἐκάστῳ Νομῷ ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπείαν, ἀκρυσσισμένην ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς ἑδρᾶς τοῦ Νομοῦ, ὡς Προέδρου καὶ δύο μελῶν τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, κατὰ τριετίαν. Τὸν πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀρχιερατικὸς αὐτοῦ Ἐπίτροπος, τὰ δὲ τακτικὰ μέλη οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 65.

Παρ' ἐκάστη Ἐπιτροπείᾳ διορίζεται εἰς γραμματεὺς καὶ εἰς κλητῆρ. Καὶ ὁ μὲν γραμματεὺς διορίζεται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος, προτάσει τῆς Ἐπιτροπείας, τὸν κλητῆρα δὲ διορίζει ὁ Πρόεδρος αὐτῆς.

Ἄρθρον 66.

Κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ προσληθῇ καὶ βοηθὸς τοῦ γραμματέως, ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπείας, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου. Τὸν βοηθὸν διορίζει ἡ Ἐπιτροπεία.

Ἄρθρον 67.

Τὸν γραμματεῖα κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ βοηθός, τοιοῦτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος διορίζει τὸν ἀναπληρωτὴν ἡ Ἐπιτροπεία.

Ἄρθρον 68.

Τὰς εἰσπράξεις ἐκάστου Μοναστηριακοῦ ταμείου ἐνεργούσιν οἱ δημόσιοι ταμίαι κατὰ τὸν Νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων προσόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ καταθέτουσιν αὐτὰ εἰσπραττόμενα εἰς τὴν Τραπεζὴν Κρήτης ἢ τὸ Κοινωφελὲς ταμεῖον ἐπὶ ἰδίῳ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἐντόκῳ ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν.

Αἱ πληρωμαὶ δὲ ἐνεργοῦνται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδόμενων ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς ἢ τοῦ Κοινωφελούς ταμείου ὑπὸ τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας μετὰ προηγουμένην θεώρησιν τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 69.

Ἔργα τῶν Μοναστ. Ἐπιτροπειῶν εἶναι προσέτι:

α'.) Ὁ ὁρισμὸς τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν διατηρου-

μένων Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς διατιθεμένων Μοναχῶν ἀρεθισομένων περιοχῶν.

β'.) Ἡ ἐκμίσθωσις τῶν λοιπῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ ἡ ἐποπτεία πρὸς ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς ἐκμίσθωσεως ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ ἐκδοθησομένου ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῶν Θρησκευμάτων ἐπὶ γνωμοδότησει τῶν Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπειῶν.

γ'.) Ἡ ἐποπτεία τῆς διαχείρισεως τῶν Μονῶν καὶ ἡ ἐγκρίσις τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν αὐτῶν.

δ'.) Ἡ ἐγκρίσις πύσης δαπάνης διὰ ἀναγκαίης ἐπισκευᾶς ἢ οἰκοδομᾶς ἐν ταῖς Μοναῖς καὶ περιοχαῖς αὐτῶν.

ε'.) Ἡ ἀπόφασις περὶ πύσης δαπάνης ἐν ταῖς ἐνοικιαζομένοις Μοναστ. κτήμασιν ἀναγκαίης κατὰ τοὺς ὅρους τῆς μισθώσεως.

ς'.) Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ τυγὸν ὑπάρχοντος ἀποθεματικοῦ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε διαχείρισεως, τῶν Μονῶν, ἢ εἰσπραξίς τῶν ἐξ αὐτοῦ ὀφειλομένων καὶ ἡ κατάθεσις τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῇ Τραπεζῇ Κρήτης ἢ τῷ Κοινωφελῇ ταμείῳ.

ζ'.) Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς τυγὸν ὑπαρχούσης ὀφρανικῆς περιουσίας ἐκ τῶν διαλυθεισῶν Ὀφρανικῶν Τραπεζῶν.

η'.) Πᾶν ἄλλο καθήκον ἀνατιθέμενον αὐταῖς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἢ ὑπ' ἄλλου Νόμου.

Ἄρθρον 70.

Ἔργα τοῦ Γραμματέως εἶναι:

α'.) Ἡ ἐκτέλεσις πάσης τῆς γραφικῆς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπείας καὶ ἡ τήρησις τῶν ἀναγκαίων λογιστικῶν βιβλίων.

β'.) Ἡ δις τοῦ ἔτους τακτικῶς κατ' ἐποχὰς ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις θεωρήσῃ τοῦτο αὕτη ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησις τῶν Μοναστ. κτημάτων τῶν μισθουμένων πρὸς ἐξακριβωσιν ἐὰν τηρῶνται οἱ ὅροι τῆς μισθώσεως.

γ'.) Ἡ ἐκτέλεσις τῆς γραφικῆς ἐργασίας τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς ἑδρᾶς τοῦ Νομοῦ.

Ἄρθρον 71.

Τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν μισθουμένων κτημάτων ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς ἀπὸ κοινῆς μετὰ δύο Μοναχῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας, ὑποβάλλουσι δὲ ἀπὸ κοινῆς πάντες μετὰ ἐκάστην ἐπιθεώρησιν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρον τὰ μίσθια κτήματα.

Ἄρθρον 72.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν παρατηρηθῇ παράβασις τις τῶν ὅρων τῆς μισθώσεως, ὁ γραμματεὺς καλεῖ αὐθροῦ τὸν οἰκτεῖον Δήμαρχον ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν του, ὅστις δι' ἐκθέσεώς του, ἐν συμπράξει δύο μαρτύρων βεβαιῶσιν τὴν γενομένην παράβασιν, ἵνα ἀρμοδίως ζητηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὅρων τοῦ Συμβολαίου τῆς μισθώσεως.

Ἄρθρον 73.

Ἐπικυρώσεως δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος χρήζουσιν αἱ ἀποφάσεις τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας αἱ ἀφορώσαι:

α'.) Εἰς τὸν ὁρισμὸν τῶν περιοχῶν τῶν διατηρουμένων Μονῶν.

β'.) Εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 69 ἐδαφ. δ'. ἀναγερομένας

δαπάνας, ἐὰν ὑπερβαίνωσιν αὐταὶ τὰς δραχ. 300, τῆς ἐγκρίσεως δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου πᾶσαι αἱ εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 69 ἐδαφ. ε. ἀναφερομένας δαπάνας.

Ἄρθρον 74.

Αἱ ἀποράσεις τῶν Μοναστ. Ἐπιτροπειῶν, δι' ὧν τροποιοῦνται οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν Μονῶν, ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου.

Ἄρθρον 75.

Περὶ τῆς διαθέσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ τῶν Μονῶν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτο, ἀποφασίζει τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον τῇ προτάσει τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 76.

Τοὺς μισθοὺς τοῦ Γραμματέως, τοῦ βοηθοῦ καὶ τοῦ κλητῆρος ὀρίζουσιν αἱ Μοναστ. Ἐπιτροπείαι, τῆς περὶ τούτου ἀποράσεώς τω ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου.

Ἄρθρον 77.

Ἐκάστη Μοναστ. Ἐπιτροπεία συντάσσει κατ' ἔτος προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῶν εἰσδημάτων καὶ δαπανῶν αὐτῆς καὶ ὑποβάλλει μετ' ὅλων τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Σύμβουλον πρὸς ἐγκρίσιν. Πᾶσα δαπάνη γενομένη ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ἂναι ἰδίᾳς ἐγκρίσεως ἐπιβαρύνει ἀλληλεγγύως τοὺς διατάξαντας αὐτήν ἢ διάθεσις τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ ἀναγραφομένου ποσοῦ διὰ τὰς δαπάνας ἐ. καὶ στ'. τοῦ ἄρθρ. 62 γίνεται ἰδιαίτερος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 65.

Ἄρθρον 78.

Τὰ αἰρετὰ μέλη τῶν Μοναστ. Ἐπιτροπειῶν μέχρι τῆς συστάσεως τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων διορίζονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 79.

Ἐκάστη Μοναστ. Ἐπιτροπεία ἔχει ἰδίαν σφραγίδα διαμέτρου 35 ὑπογίλιόμετρον, ἔχουσιν ἐν μέσῳ τὴν θυρεὸν μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ στέμματος, κύκλῳ δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μονῶν.

Ἄρθρον 80.

Ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ Ἱερῶν Μονῶν διατηροῦνται αἱ ἐπόμεναι:

Γουβερνέτο, Γωνιὰ, Χρυσοπηγή, Ἀρχάδι, Πρόεδρος, Ἀσώμαχοι, Ρούστικα, Μπαλλῆ, Χαλέπα, Βόσκακος, Ἅγιος Παντελήμων, Ἀγκάραθος, Ἐπάνω Σήφης, Σαββαθιανὰ, Βροντῆσι, Ὁδηγήτρια, Κρουσταλλένια, Τοπλοῦ, Βιδιανή, Κρεμαστά, Ἀρέτι, Φανερωμένη καὶ Ἀρβη.

Πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ διαλύονται. Ἡ Μονὴ Ἀπεζανῶν διαλυομένη χρησιμεύει ὡς Σωφρονιστήριον τῶν κληρικῶν ὑπὸ ἴδιον κανονισμὸν, συνταχθησόμενον ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ ἐγκριθησόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου.

Ἄρθρον 81.

Τῶν διαλυομένων Μονῶν οἱ Μοναχοὶ μετατίθενται εἰς

τὰς διατηρουμένας Μονὰς κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν καὶ ἐγκρίσιν τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, λογίζονται δὲ ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῶν Μοναχῶν τῆς νέας Μονῆς ἔχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα μετὰ τοὺς ἤδη ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντες Μοναχοὺς.

Ἄρθρον 82.

Πᾶσα ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν διαλυομένων Μονῶν ἐκμισθοῦται, ἢ δὲ κινητὴ, ἐὰν μὲν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας ἦναι ἀναγκαίᾳ εἰς τὰς διατηρουμένας Μονὰς, δίδεται εἰς αὐτάς προτιμωμένης πάντοτε ἐκείνης εἰς ἣν μετετέθησαν οἱ Μοναχοὶ τῆς διαλυθείσης Μονῆς, ἄλλως ἐκποιεῖται πρὸς ὄφελος τοῦ Μοναστ. Ταμείου.

Ἄρθρον 83.

Ἐάν τις τῶν Μοναχῶν διαλυομένης Μονῆς ἔχῃ δικαιώματα ἐπικαρπίας ἐπὶ κτήματός τινος αὐτῆς, διατηρεῖ τὰ δικαιώματα ταῦτα μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ἄρθρον 84.

Αἱ διατηρούμεναι Μοναὶ διακρίνονται εἰς μονίμους καὶ διαλυτάς· καὶ μόνιμοι μὲν εἶναι, ἐν τῷ Νομῷ Χανίων αἱ Γουβερνέτο καὶ Κυρία Γωνιὰ, ἐν τῷ Νομῷ Ρεθύμνης αἱ Πρόεδρος καὶ Ἀρχάδι, ἐν τῷ Νομῷ Ἡρακλείου αἱ Ἐπάνω Σήφης καὶ Ἀγκάραθος καὶ ἐν τῷ Νομῷ Λασηθίου αἱ Κρουσταλλένια καὶ Τοπλοῦ. Διαλυταὶ δὲ αἱ Χρυσοπηγή, Ἀσώμαχοι, Ρούστικα, Χαλέπα, Μπαλλῆ, Βόσκακος, Ἅγιος Παντελήμων, Σαββαθιανὰ, Βροντῆσι, Ὁδηγήτρια, Βιδιανή, Κρεμαστά, Ἀρέτι, Φανερωμένη, Ἀρβη.

Ἄρθρον 85.

Ὁ κανονικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς μονίμοις Μοναῖς διαιωμένων μοναχῶν ὀρίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς εἴκοσι κατ' ἀνώτατον ὅρον δι' ἐκάστην, ἥτοι τὴν Ἡγούμενον, ἕξ Πρεσβυτέρους, τέσσαρας Διακόνους καὶ ἑννέα Μοναχοὺς, περιλαμβάνει δ' ἐκάστη προσέτι οὐχὶ πλείους τῶν πέντε δοκίμων.

Ἄρθρον 86.

Πᾶσα νέα κουρὰ ἐν ταῖς διατηρουμέναις Μοναῖς ἀπαγορεύεται ἐν μὲν ταῖς διαλυταῖς ἀπολύτως, ἐν δὲ ταῖς μονίμοις μέχρις οὗ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐταῖς Μοναχῶν κατέλθῃ κάτω τοῦ κανονισμένου. Κουρὰ κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης γενομένη εἶναι ἄκυρος, καὶ ὁ μὲν καρεῖς ἀποβάλλεται τῆς Μονῆς, ὁ δὲ κείρας τιμωρεῖται ἐκκλησιαστικῶς.

Ἄρθρον 87.

Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς διαλυταῖς Μοναῖς διαιωμένων Μοναχῶν κατέλθῃ εἰς τρεῖς, αὐταὶ διαλύονται, οἱ δὲ τρεῖς ὑπολειπόμενοι Μοναχοὶ μετατίθενται εἰς τινὰ τῶν μονίμων Μονῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκλεγομένην, τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, μὴ ἐπιτροπομένης τῆς εἰς διαλυτὴν Μονὴν μεταθέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 88.

Ἐντὺς ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου οἱ ἐν ταῖς διαλυομέναις Μοναῖς Μοναχοὶ θὰ μετατελῶσι τῇ φροντίδι τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου εἰς τὰς διατηρουμένας, μετὰ τὴν μετάθεσιν δὲ ταύτην θὰ συνταχθῇ Μητρώον τῶν ἐν ἐκάστῃ τῶν διατηρουμένων Μονῶν μοναχῶν φροντίδι τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου. Τὸ Μητρώον τοῦτο συνταχθήσεται εἰς τριπλοῦν καὶ ὑπογραφῇ

σεται υπό τοῦ οἰκείου Συμβουλίου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, ἀνὰ ἓν δὲ τῶν πρωτοτύπων τούτων θέλει κατατεθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Μονῆς, τὴν οἰκίαν Μοναστ. Ἐπιτροπεῖαν καὶ τὴν Ἀνωτέραν ἐπὶ τῶν ὀρησκευμάτων Διεύθυνσιν.

Ἄρθρον 89.

Ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ γυναικείων Μονῶν διατηροῦνται ἡ Παλλιανὴ ὡς μόνιμος καὶ ἡ ἐν Κορακιάς καὶ ἡ Χρυσοκαλίτισσα ὡς διαλυταί, αἱ λοιπαὶ διαλύονται ἀπὸ τοῦδε.

Ἄρθρον 90.

Κανονικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Μονίμῃ Μονῇ καλογραιῶν ὀρίζεται εἰς δέκα καὶ δύο δοκίμους. Τὰ περὶ τῶν ἀνδρικών Μονῶν ὀρισθέντα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς γυναικείας Μονάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Διοικήσεως τῶν Μονῶν.

Ἄρθρον 91.

Αἱ Μοναὶ διατελοῦσαι πνευματικῶς μὲν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν δὲ τῶν ὀρισμένων αὐταῖς περιοχῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν κατὰ Νομοὺς Μοναστ. Ἐπιτροπειῶν, διοικοῦνται ὑπὸ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ὑπὸ ἐνὸς ἡγουμένου καὶ δύο Συμβούλων.

Ἄρθρον 92.

Ὁ Ἡγούμενος διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, οἱ δὲ Σύμβουλοι ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς κανονίσει Ἡγεμονικὸν Διάταγμα.

Ἄρθρον 93.

Ὁ Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος ἀπολύεται τῆς Ἡγουμενείας μόνον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

α'.) Ἐὰν διὰ βαθὺ γῆρας ἢ χρονίαν ἀσθένειαν καταστῇ ἀνίκανος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ἀποφανομένης περὶ τούτου τῆς συνόδου ἐπὶ ἐκθέσει τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

β'.) Ἐὰν καθαιρεθῇ.

γ'.) Ἐὰν καταδικασθῇ ἐπὶ κακουργήματι ἢ τινι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποιν. Νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων ἀνεξαρτήτως τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς.

δ'.) Ἐὰν δι' ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ἢ διὰ διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ σχῆμά του ἀποφανθῇ αὐτὸν ἢ ἱερὰ Σύνοδος ἀπολυτέον.

Οἱ Σύμβουλοι ἀπολύονται τοῦ δικαιώματός των καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριετίας, δι' ἣν ἐξελέγησαν δι' οὗς λόγους καὶ καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ Ἡγούμενος.

Ἄρθρον 94.

Τὸν Ἡγούμενον ἀπουσιάζοντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου διοριζόμενος ἀναπληρωτής.

Ἄρθρον 95.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς ἔχον τὴν διοίκησιν τῆς Μονῆς φροντίζει α'.) περὶ τῆς καλῆς καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τῆς περιοχῆς αὐτῆς. β'.) περὶ τῆς καλῆς διαχείρισεως τῆς ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ κινητῆς περιουσίας τῆς Μονῆς. γ'.) περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐπρεπείας

τῆς Μονῆς καὶ τῆς τηρήσεως τῶν μοναστικῶν κανόνων. δ'.) περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ συλλογῆς παντὸς εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῶν ἀφειβέντος εἰσοδήματος τῆς Μονῆς, τῆς καταμετρήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς καταγραφῆς ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ, ἐ.) περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως πάσης ἀνάγκης τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 96.

Τὸ Συμβούλιον ἐπίσης συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τῶν δαπανῶν τῆς Μονῆς ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Ἀπριλίου καὶ ὑποβάλλει αὐτὸν κατὰ μῆνα Μάρτιον μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὴν οἰκίαν Μοναστ. Ἐπιτροπεῖαν πρὸς ἐπικύρωσιν, ζητεῖ δὲ προσέτι κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν ἔγκρισιν πάσης πιστώσεως δι' ἀνάγκας, περὶ ὧν δὲν ἐλήφθη πρόνοια ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἄρθρον 97.

Οὐδεμία δαπάνη μὴ ἐγκριθεῖσα προηγουμένως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δύναται νὰ γείνη. γενομένη δὲ ἐπιβαρύνει τὸν ἐνεργήσαντα αὐτὴν δυνάμενον νὰ τιμωρηθῇ ἐκκλησιαστικῶς ἢ καὶ ποινικῶς κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρον 98.

Πᾶσα δαπάνη γίνεται ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει.

Ἄρθρον 99.

Ὁ ἡγούμενος δὲν δύναται ἄνευ συμπράξεως τῶν Συμβούλων νὰ πωλῇ προῖον τῆς Μονῆς καὶ νὰ ἐνεργήσῃ οἰανδήποτε δαπάνην. Σύμβουλοι βλέποντες τοιαύτας πράξεις τοῦ ἡγουμένου, σιωπῶντες δὲ καὶ μὴ καταγγέλλοντες αὐτὰς θεωροῦνται ὡς συναίνοντες καὶ εἶναι συνυπεύθυνοι δι' αὐτάς.

Ἄρθρον 100.

Τὸ Συμβούλιον διανέμει τὰς ἐργασίας τῆς Μονῆς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, κατὰ τῶν ἀμελούντων δὲ ἢ ἀπειθούντων ἐπιβάλλει πιθαρχικάς ποινὰς στέρησιν σιτηρεσίου, ἢ καὶ προσωπικὸν περιορισμὸν μέχρις ὀκτῶ ἡμερῶν. Τοὺς ἀνεπιδέκτους βελτιώσεως ἢ τοὺς ὑποπίπτοντας εἰς μεγαλύτερα παραπτώματα καταγγέλλει εἰς τὸν Ἐπίσκοπον.

Ἄρθρον 101.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 102.

Πᾶς ἀδελφὸς τῆς Μονῆς δικαιούται νὰ καταγγέλλῃ ἀρμοδίως πᾶσαν παρανομίαν τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν συμβούλων, καὶ ἐὰν μὲν ἡ κατηγορία ἀποδειχθῇ βάσιμος τιμωρεῖται ὁ ἔνοχος, ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ψευδής, καὶ ὁ καταγγέλλας ἦτο ἐν γνώσει τοῦ ἀνυποστάτου αὐτῆς, τιμωρεῖται οὗτος ἐκκλησιαστικῶς ὡς συκοφάντης, κατὰ τὰς περιστάσεις δὲ ποινικῶς.

Ἄρθρον 103.

Παρ' ἐκάστη Μονῇ τηροῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία α.) Κτηματολόγιον, ἐν ᾧ καταγράφεται πᾶσα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῆς Μονῆς ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀποθήκης ἀναγραφόμενων εἰσοδημάτων καὶ πᾶσα μεταβολὴ αὐτῆς. β.) Βιβλίον ἀποθήκης, ἐν ᾧ ἀναγράφονται πάντα τὰ εἰσοδήματα τῆς Μονῆς καὶ ἡ τούτων κατανάλωσις καὶ πώλησις. γ.) Βιβλίον

καθημερινόν, ἐν ᾧ ἀναγράφονται κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν πᾶσαι αἱ πράξεις τοῦ Συμβουλίου αἱ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς ἀφορῶσαι. δ'.) Βιβλίον Ταμείου, ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ καθημεριναὶ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαί. ε'.) Βιβλίον προϋπολογισμοῦ ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τούτου ἀναγράφονται πάντα τὰ ἐγκριθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἕκαστον εἰς ἰδίαν σελίδα, κάτωθι δὲ σημειοῦνται τὰ εἰσπραττόμενα ἢ πληρωνόμενα ποσὰ ἐξ ἑκάστου κονδυλίου, καθ' ὅσον πραγματοποιοῦνται, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συντάσσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ ἀπολογισμός. ς'.) Μοναχολόγιον. ζ'.) Βιβλίον πρακτικῶν τῶν πράξεων τοῦ Συμβουλίου. η'.) Βιβλίον πρωποκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων. Ὑποδείγματα τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων τούτων θέλουσι σταλῆναι ὑπὸ τῆς Ἀνωτ. Διευθύνσεως τῶν Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 104.

Τὸ βιβλίον τοῦ Ταμείου ἐξελέγχει κατὰ μῆνα τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς καὶ υπογράφει, τὸ δὲ τῆς ἀποθήκης καθ' ἐξάμηνον.

Ἄρθρον 105.

Τὸ Συμβούλιον κατὰ μῆνα καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ δίδει λογοδοσίαν ἐνώπιον τῆς ἀδελφότητος, ἀκούει τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀδελφῶν καὶ λαμβάνει ταύτας ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 106.

Αἱ Μοναὶ ἐκπροσωποῦνται, ὡς πρὸς μὲν τὰς περιοχὰς καὶ τὴν ἐναυταῖς κινητὴν περιουσίαν ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων, ὡς πρὸς πᾶσαν δὲ τὴν λοιπὴν αὐτῶν περιουσίαν ὑπὸ τῶν Μοναστ. Ἐπιτροπειῶν.

Ἄρθρον 107.

Περιοχὴ τῆς Μονῆς ὀνομάζεται πᾶσα ἀκίνητος περιουσία, ἥτις μὴ ἐνοικιαζομένη ἀφίεται εἰς τὴν ἄμεσον καλλιέργειαν τῶν Μοναχῶν, ἵνα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς συντηρῶνται καὶ ἐπαρκῶσι καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς,

Ἄρθρον 108.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς δὲν δύναται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἢ ν' ἀποδεχθῇ δικαστικὸν ἀγῶνα ἀνευ ἀδείας τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 109.

Ἡ ἀκίνητος Μοναστ. περιουσία εἶναι ἀναπαλλοτρίωτος. Μόνον πρὸς θεραπείαν ἀναπορεύκτου ἀνάγκης, ἢ πρὸς προφανῆ τῆς Μονῆς ὠφέλειαν ἐξ οἰκονομικῶν ἀπορρέουσιν λόγων, δύναται νὰ πωληθῇ ἢ ἀνταλλαγῇ κτῆμα τῆς Μονῆς, ἐὰν τοῦτο ζητήσῃ τὸ Συμβούλιον αὐτῆς, ἐγκρίνῃ ἡ Μοναστ. Ἐπιτροπεία καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῆς ἐπικυρωθῇ δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Προκειμένου περὶ περιουσίας διαλυθείσης Μονῆς περὶ τῆς ἀπαλλοτρίωσεως ἀποφαίνεται ἡ οἰκεία Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπεία, τῆς ἀποφάσεώς της ἐπικυρουμένης δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 110.

Ὅσας, προκειμένου νὰ οἰκοδομηθῇ Σχολεῖον εἰς κοινότητά τινα, στερεῖται αὕτη καταλλήλου πρὸς τοῦτο οἰκοπέδου, ὑπάρχει δὲ ἐν αὐτῇ τοιοῦτον μοναστηριακόν, δύναται δι' ἀποφάσεως τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας, ἐπι-

κυρουμένης δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος, νὰ παραχωρηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἢ χρήσις τοῦ ἀναγκαίου οἰκοπέδου, ἐπιφυλαττομένης τῆς κυριότητος αὐτοῦ εἰς τὴν Μονήν, καὶ ἐπανερχομένης εἰς αὐτὴν αὐτοδικαίως καὶ τῆς χρήσεως, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ οἰκόπεδον τοῦτο θὰ ἔπαυε χρησιμοποιοῦμενον εἰς τὸν δι' ὃν παρεχωρήθη σκοπόν.

Ὡσαύτως, ἀποφάσει τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας ἐπικυρουμένης δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος, δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἢ χρήσις μοναστηριακῶν μετοχίων εἰς τὸ Γεωργικὸν Τμήμα πρὸς ἱδρύσιν Γεωργικῶν σταθμῶν διατηρουμένης τῆς κυριότητος εἰς τὴν Μονήν.

Ἀμα ὡς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν τοῦ προορισμοῦ τοῦ Γεωρ. Σταθμοῦ οὗτος θὰ ἤρχιζεν ἀποδίδων καθαρὸν κέρδος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐκ τοῦ καθαροῦ τούτου κέρδους θὰ δίδεσθαι τὸ ἥμισυ εἰς τὸ Μοναστηριακὸν Ταμεῖον.

Ἀμα ὡς τὸ παραχωρηθὲν μετόχιον θὰ ἔπαυε χρησιμοποιοῦμενον εἰς τὸν σκοπόν, δι' ὃν παρεχωρήθη, ἢ χρήσις αὐτοῦ ἐπανερχεται εἰς τὴν Μονήν.

Ἄρθρον 111.

Ἐκτὸς τοῦ ἐν ἑκάστῃ Μονῇ τηρουμένου κτηματολογίου αἱ Μοναστ. Ἐπιτροπείαι ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσι περὶ συντάξεως τακτικοῦ γενικοῦ κτηματολογίου τῶν ἐν ἑκάστῳ Νομῷ Μονῶν, ζητοῦσαι εἰς τοῦτο τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης πρὸς πρόσληψιν καταλλήλου μηχανικοῦ διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἄρθρον 112.

Ἐν ἀπάσαις ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς, μονίμοις καὶ διαλυταῖς, μνημονεύεται ἐν ταῖς Ἱεραῖς Ἱερουργίαις καὶ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, τὸ ὄνομα τοῦ κανονικοῦ Ἐπισκόπου ἐξαιρουμένων τῶν σταυροπηγιακῶν Μονῶν, ἐν αἷς ἐξακολουθεῖ νὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου.

Ἄρθρον 113.

Ἐκάστη μονὴ ἔχει σφραγίδα διαμέτρου τριακονταπέντε ὑποχιλιομέτρων, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, κύκλῳ δὲ «Ἱερά Μονή (δεῖνα)» διηρημένην εἰς τρία τμήματα, ὧν ἐν κρατεῖ ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 114.

Πᾶσα ἀπόφασις καὶ πᾶν ἔγγραφον ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. ἵνα ἔχῃ κῦρος, πρέπει νὰ ᾔναι ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ μοναχῶν καὶ δοκίμων.

Ἄρθρον 115.

Οὐδεὶς τῶν ἐν ταῖς Μοναῖς ἀσκουμένων δύναται νὰ ἔχῃ ἴδιον ὑποτακτικόν. Οἱ δοκιμαζόμενοι παῖδες διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ Ἡγουμένου καὶ ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ Ἡγουμένειῳ. Δὲν δύναται νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὴν Μονήν παῖδες μὴ ἔχοντες ἀποπερατώσει τοῦλάχιστον τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Οὗτοι καλοῦνται ὑποτακτικοὶ καὶ ἐκτελοῦσι διαφόρους ὑπηρεσίας ἐν τῇ Μονῇ, ὑπηρετοῦντες ἐναλλάξ κατὰ διατάγην τοῦ Ἡγουμένου τοὺς γεροντοτέρους τῶν μοναχῶν ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 116.

Ὁ ὑπερβάς τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος ὑποτακτικὸς ἢ ὁ ἔξωθεν ἐρχόμενος τοιοῦτος δίδει αἴτησιν πρὸς τὸν Ἡγούμενον, ὅστις μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς, καὶ ἔγκρισιν τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας, ἐγγράφει αὐτὸν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ Ἡγουμένειῳ ἀνηρτημένῳ πινάκι τῶν δοκίμων.

Ἄρθρον 117.

Οἱ δοκίμοι οὗτοι ἅμα δοκιμασθῶσι προσηκόντως καὶ ἡ δοκιμασία δὲν δύναται νὰ ᾔηται βραχυτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους, καὶ καταστῶσιν ἐνήλικοι, προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς, καὶ ἐρωτῶνται ἐὰν ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν νὰ γίνωσιν Μοναχοί. Τούτων ἐπιμενόντων, υποβάλλεται ὑπὸ τῆς Μοναστηριακῆς Ἀρχῆς, ἢ προσήκουσα αἴτησις τῷ οἰκείῳ Ἀρχιερεῖ περὶ τῆς εὐδοκίμου δοκιμασίας τῶν δοκίμων καὶ τοῦ χρόνου αὐτῆς. Ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν κουράν, προσκαλεῖ τὸν Ἡγούμενον καὶ τὸν δοκίμον καὶ τὰ μέλη τοῦ Μοναστ. Συμβουλίου καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐρωτᾷ τὸν δοκίμον περὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ ἐὰν σκοπῇ νὰ διαθέσῃ τι ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἰδίων συγγενῶν. Ὑποδεικνύει αὐτῷ τὰς σχετικὰς κανονικὰς περὶ τῆς περιουσίας τῶν Μοναχῶν διατάξεις μετ' ὁ γίνεται ὑπὸ τοῦ δοκίμου δήλωσις περὶ τῆς περιουσίας, ἣν συνεισφέρει εἰς τὴν Μονὴν καὶ καταγράφεται αὕτη ἐν τῷ κτηματολογίῳ τῆς Μονῆς. Ἡ πράξις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δοκίμου, μοναχοῦ γενομένου, ἐν τῷ Ἡγουμένειῳ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν, καὶ συνυπογράφουσιν αὐτῷ, τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς. Συντάσσεται δὲ περὶ τῆς δωρεᾶς Συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, ὅπερ μεταγράφεται κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 118.

Ἐν ταῖς διαλυταῖς Μοναῖς γίνονται μὲν δεκτοὶ δοκίμοι καὶ ὑποτακτικοὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 115 καὶ 116 τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ἀλλὰ δὲν κείρονται μοναχοί· τοῦ χρόνου ἐπιστάματος πρὸς κουράν ἀποστέλλονται κατὰ τὸ ἄρθρον 116 ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον καὶ ἐκεῖ ἐρωτῶνται αὐτοί, εἰς ποίαν τῶν μονίμων Μονῶν θέλουσι νὰ ταχθῶσι, καὶ μετὰ ταῦτα μεταπεμπομένου τοῦ Ἡγουμένου τῆς προτιμωμένης ὑπὸ τοῦ δοκίμου Μονῆς, διενεργοῦνται τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναγραφόμενα.

Ἄρθρον 119.

Ἡ παρὰ Ἀρχιερεῖ ὑπηρεσία λογίζεται δοκιμασία ἱκανή, τῇ προτάσει δὲ τοῦ Ἀρχιερέως εἰσάγεται ὁ δοκίμος εἰς τὴν Μονὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 117 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 120.

Δοκίμος μέθυσος ἢ καὶ οἰνοπότης, φυγόπονος, ἀπειθής, μὴδὲ ἐγκρατὴς μοναχὸς δὲν δύναται νὰ καρῇ, ἀλλ' ἀποβάλλεται μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νοουθεσίαν, ἀποφάσει τῆς οἰκείας Μοναστ. Ἀρχῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἀπὸ τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 121.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δοκίμου εἰς μοναχὸν γίνεταί· πρῶξις ἐν τῷ μοναχολογίῳ τῆς Μονῆς, καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ νέου μοναχοῦ, σφραγίζεται τῇ σφρα-

γίδι τῆς Μονῆς, καὶ ἐπιβεβαιοῦται ἡ ὑπογραφή ὑπὸ τῆς Μοναστ. Ἀρχῆς. Ἐν τῇ πράξει ἀναφέρεται τὸ τε λαϊκὸν καὶ μοναχικὸν καὶ τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα τοῦ νέου ἀδελφοῦ, ὁ χρόνος τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν, ὁ χρόνος τῆς ἐγγραφῆς εἰς δοκίμον, τὸ ὄνομα τῆς Μονῆς, ἐὰν εἰς ἄλλην Μονὴν ἢ ἐν Ἐπισκοπῇ ἐδοκιμάσθῃ, καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς τυχόν σχετικῆς ἐν τῷ κτηματολογίῳ πράξεως καὶ τοῦ μεταγραφέντος Συμβολαίου. Κατὰ τὴν κουράν παρίσταται ὡς γέρων τοῦ κειρομένου ὁ Ἡγούμενος ὑπ' ὃν ἐδοκιμάσθῃ τὸν Ἀρχιερέα (ἐὰν ὁ κειρόμενος ἐδοκιμάσθῃ παρ' αὐτῷ) ἀναπληροῦ κατὰ ἄλλος μοναχὸς ὑπ' αὐτοῦ ὀνομαζόμενος.

Ὁ εἰρημένος συνυπογράφει παρὰ τῷ μοναχῷ ἐν τῷ μοναχολογίῳ ὡς γέρων αὐτοῦ. Ἡ γενομένη κουρά ἀναγγέλλεται ἀρμοδίως εἰς τε τὴν οἰκείαν Μοναστηρ. Ἐπιτροπείαν καὶ τὴν Ἀνωτέραν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Διεύθυνσιν, ἵνα γίνῃ ἡ ἐγγραφή αὐτῆς ἐν τῷ τηρουμένῳ γενικῷ μοναχολογίῳ.

Ἄρθρον 122.

Οἱ μοναχοὶ καὶ ἰδίᾳ οἱ νεώτεροι ὀφείλουσι νὰ διδασκῶσι τέχνην τινὰ ἀρμόζουσαν εἰς τὸν μοναχικὸν βίον, πρὸς τοῦτο δὲ αἱ διοικοῦσαι τὰς Μονὰς ἀρχαὶ παρέχουσι πᾶσαν εὐκολίαν.

Ἄρθρον 123.

Οἱ Μοναχοὶ ὀφείλουσι νὰ φέρωσι τὰ προσιδιχόντα τοῖς μοναχοῖς φαιὰ ἐνδύματα, ἄλλως τιμωροῦνται κατὰ τοὺς Ἱεροὺς κανόνας.

Ἄρθρον 124.

Οἱ μοναχοὶ διαμένουσι πάντοτε ἐντὸς τῆς Μονῆς καὶ ἐργάζονται ἐντὸς τῆς περιοχῆς αὐτῆς τὴν ἀνατεθειμένην ἐν ἑκάστῳ ὑπὸ τῆς Μοναστ. ἀρχῆς ἐργασίαν. Ἐὰν δέ τις ἔχῃ ἀνάγκην ν' ἀπέλθῃ προσωρινῶς ἐκ τῆς Μονῆς δι' ἰδίαν ὑπόθεσιν, λαμβάνει πρὸς τοῦτο ἔγγραφο διπλότυπον ἄδειαν παρὰ τοῦ Ἡγουμένου. Ἐν ἡ περιπτώσει δ' ἀπέλθῃ ἐκτὸς τῆς Ἐπισκοπικῆς περιφερείας χρήζει χρονιωτέρας ἀδείας, ἣν ζητῶν λαμβάνει διὰ τοῦ Ἡγουμένου παρὰ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως. Πέραν τῆς παρεχομένης ἀδείας οὐδεὶς δύναται νὰ μείνῃ ἐκτὸς τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 125.

Ἐὰν μοναχὸς ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ παραμείνῃ ἀνευ ἀδείας πέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ προσκληθεὶς τρις ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἡγουμένου ἀρνηθῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανόιας του, διαγράφεται τῇ αἰτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς καὶ τῇ ἀποφάσει τῆς Μοναστ. ἐπιτροπείας ἀπὸ τῆς ἀδελφότητος. Ὁ ἀπαξ διαγραφείς δὲν γίνεται τοῦ λοιποῦ δεκτὸς εἰς τὴν Μονὴν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ περιουσία, ἣν εἰσήνεγκε κατὰ τὴν κουράν καὶ ἣν διὰ τῆς ἐργασίας του ἀπέκτησε, μέχρ' ἑτῆς ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ διαγραφῆς, μένει κτῆμα τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 126.

Ἐὰν μοναχὸς ἀπέλθῃ τῆς Μονῆς χωρὶς ἀδείας ἐγγράφου τοῦ Ἡγουμένου (ἄρθρ. 124) στερεῖται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, μιᾶς ἡμέρας ἄρτον, ἐν ὑποτροπῇ τροφῆς ἰσῆς ταῖς ἡμέραις, καὶ ὡς ἀπουσιάζει, παρεχομένου αὐτῷ ἐνὸς ἄρτου μόνον καὶ ἡμέραν καὶ ἐν τρίτῃ ὑποτροπῇ καταγγέλλεται ἀποφάσει τῆς

Μοναστ. ἀρχῆς τῷ οἰκείῳ Ἀρχιερεῖ, ὅστις ἐπιβάλλει αὐτῷ μείζονας πεινᾶς.

Ἄρθρον 127.

Οἱ μοναχοὶ ὀφείλουσι νὰ παρίστανται τακτικῶς εἰς τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας τὰς ἐν τῷ νυκτὶ τῆς Μονῆς τελουμένας καὶ ἴστανται ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἐνὶ ἐκάστῳ ὠρισμένῳ, μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως καὶ εὐλαβείας, φέροντες ράσπον καὶ τὸ κεκλονισμένον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Κατὰ τῶν παραβάτων τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμόζονται ὅσα ἐν ἄρθρῳ 126 ἀναγράφονται.

Ἄρθρον 128.

Ἐὰν μοναχὸς μετὰ ἐπανειλημμένας πρὸς διόρθωσιν τιμωρίας ἐντὸς τῆς Μονῆς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ μὲν ἀδιόρθωτος, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιβάλλει αὐτῷ ἀρροισμόν, ἥτοι ὠρισμένην ἀπομάχρυνσιν ἀπὸ τῆς Μονῆς καὶ περιορισμὸν αὐτοῦ ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ τῶν κληρικῶν. Ἐν ὑποτροπῇ καὶ πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπαγγέλλει χρονιώτερον ἀρροισμόν.

Ἄρθρον 129.

Τὰ παρὰ τὰς Μονὰς διατιθέμενα πρόσωπα τὰ ὑπὸ μοναχῶν σιτιζόμενα, ἀλλὰ ξένα τοῦ μοναχικοῦ βίου, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἀπομακρύνονται τῶν Μονῶν. Ἐὰν δὲ ἔχωσιν ἀφιερῶσαι περιουσίας εἰς τὰς Μονὰς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατροφῆς αὐτῶν, δύνανται νὰ ἀναλάβωσι ταύτας, ἀκυρομένης τῆς πράξεως τῆς ἀφιερώσεως. Περὶ τούτων ἀποφαίνεται τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ οἰκείᾳ Μοναστ. Ἐπιτροπείᾳ, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῶν Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 130.

Ἀπαγορεύεται ἡ παρουσία γυναικῶν εἰς τὰς Μονὰς τῶν Ἀνδρῶν. Μόνον εἰς τὰς ἡδὴ ἐν αὐταῖς ὑπηρετούσας, ἐὰν ὑπερέβησαν τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ περαιτέρω διαμονή, ἐὰν ζητήσωσι τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν παρὰ τῆς Μοναστ. Ἐπιτροπείας, συνοποβάλλουσαι καὶ τὰ ἀναγκαῖα πιστοποιητικὰ, ἐγκρίνῃ δὲ τοῦτο ἡ εἰρημένη Μοναστ. Ἐπιτροπεία. Σημειώσιν τῶν ὀνομάτων τῶν γυναικῶν τούτων, εἰς ἃς ἐπετρέπη ἡ ἐν ταῖς Μοναῖς διαμονή, ὀφείλουσι νὰ πέμψωσιν αἱ Μοναστ. Ἐπιτροπείαι εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν τῶν Θρησκευμάτων ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς τριμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρον 131.

Οἱ παρὰ τῷ Ἀρχιερεῖ τῆς Ἐπισκοπικῆς αὐτῶν περιφερείας ὑπηρετοῦντες μοναχοί, διάκονοι, ἢ πρεσβύτεροι, ἢ παρ' ἄλλῳ Ἀρχιερεῖ ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τοῦ κανονικοῦ αὐτῶν Ἐπισκόπου, λογίζονται ὡς διατελοῦντες ἐν Μοναστ. ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτὰ καὶ οἱ ἐν τῇ Μονῇ δικαιώματα, ἐκτὸς τῆς καθημερινῆς τροφῆς καὶ τοῦ παρεχομένου ἐτησίου.

Ἄρθρον 132.

Ἐκάστῳ μοναχῷ παρέχονται ἐτησίως ὑπὸ τῆς Μονῆς τὰ πρὸς ἐνδυμασίαν καὶ ὑπόδησιν ἀπαιτούμενα χρήματα, ἥτοι 60 δρ. χρυσαῖ τοῖς μοναχοῖς, 80 τοῖς διακόνοις, 100 τοῖς Πρεσβυτέροις, καὶ 200 τοῖς Ἡγουμένοις.

Ἄρθρον 133.

Εἰς ἀπάσας τὰς Μονὰς εἰσάγεται τὸ Κοινοδιακὸν σύστημα. Παρατίθεται δις τῆς ἡμέρας τραπέζα καὶ ἐν πρόγευμα, εἰς ἣν παρακάθονται πάντες ἀνεξαιρέτως. Οἱ εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Μονῆς, ἐκτὸς τῆς Μονῆς μεταβαίνοντες λαμβάνουσιν ἰδιαιτέρως τὴν ἐπαρκῆ εἰς αὐτοὺς τροφήν. Εἰς τοὺς ἀσθενεῖς παρέχεται κατ' ἰδίαν ἡ προσήκουσα τροφή ὑπὸ τοῦ οἰκονόμου κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἡγουμένου.

Ἄρθρον 134.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μοναχοὺς νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ καπηλεῖα ἢ καφενεῖα καὶ ἐν γένει ὅπου λαμβάνουσι χώραν κοσμικὰ συνάξεις καὶ διαχύσεις. Οἱ εἰς τὰς πόλεις μεταβαίνοντες δι' ἰδίας ἢ Μοναστηριακὰς ὑπηρεσίας ὀφείλουσι νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ δηλῶσιν αὐτῇ τὴν τε αἰτίαν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ πόλει διαμονῆς τῶν, καὶ τὸν τόπον τῆς ἐν τῇ πόλει διανυκτερεύσεως αὐτῶν. Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται διὰ περιορισμοῦ ἐν τῷ φυλακείῳ τῆς Ἐπισκοπῆς, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἀναλόγως τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 135.

Ἀπαγορεύεται τοῖς μοναχοῖς ἡ ἀνάληψις κοσμικῶν φροντίδων, ἥτοι ἐπιτροπείας, κηδεμονίας, μισθώσεως κτημάτων, ἐγγυήσεως, υἰοθεσίας, ἢ ἀναδοχῇ παιδῶν ἐκ τοῦ Ἁγίου βαπτίσματος, ἢ παράστασις ἐν γάμοις ὡς παρανύμφοις, καὶ ἐν γένει ὅσα καὶ οἱ Ἱεροὶ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καὶ αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύουσιν. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ περιορισμοῦ ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ τῶν κληρικῶν.

Ἄρθρον 136.

Οὐδενὶ τῶν μοναχῶν ἐπιτρέπεται νὰ δανείζῃ εἰς ἰδιώτας χρήματα ἢ ἄλλα εἶδη. Ὁ παρὰ ταῦτα πράττων, ἐὰν μὲν ἦνε μοναχὸς ἀπλούς, τιμωρεῖται διὰ προσωπικοῦ περιορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐὰν δὲ ἔχῃ χειροτονίαν βαθμοῦ τινος τῆς Ἱερωσύνης παιδεύεται κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς περὶ τούτου κανόνας τῶν Ἱερῶν Συνόδων. Οἱ ἔχοντες χρηματικὴν περιουσίαν καταθέτουσι ταύτην ἐν τινὶ Τραπεζῇ καθιστῶντες γνωστήν τὴν κατάθεσιν τῇ οἰκείᾳ Μοναστ. Ἐπιτροπείᾳ.

Ἄρθρον 137.

Ἐὰν μοναχὸς τις ἔχων κλίσιν πρὸς τελειότεραν μόρφωσιν θέλῃ ν' ἀπέλθῃ εἰς ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια, τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς, ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὴν Μοναστ. Ἐπιτροπείαν καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, δαπάναις τοῦ Μοναστ. ταμείου. Ἡ παροχὴ τῆς ὑποτροφίας γίνεταί δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος. Αἱ ὑπάρχουσαι ὑποτροφίαι διατηροῦνται. Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ ὑπότροφοι ἵνα ἐτησίως ἀποστέλλωσι τῇ οἰκείᾳ Μοναστ. Ἐπιτροπείᾳ πιστοποιήσεις τῶν οἰκείων Διευθυντῶν περὶ τῆς σακτικῆς ἀκροάσεως τῶν μαθημάτων, ἵνα λαμβάνωσι τὸ ἐτήσιον βοήθημα ἐκ τοῦ Μοναστ. ταμείου.

Ἄρθρον 138.

Οὐδενὶ ἐκτὸς τῶν μοναχῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἐπισκοπαῖς ἢ ταῖς Μοναῖς δοκιμαζομένων νέων, ἐπιτρέπεται νὰ φέρῃ τὸ μοναχικὸν ἐνδυμα.

"Αρθρον 139.

Ουδείς τῶν μοναχῶν δικαιούται νὰ ξενίξῃ ξένους ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ κελλίῳ καὶ δέχεται τούτους πρὸς διανουκτέρευσιν ἐν αὐτῷ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἡγουμένου. Ὅταν δὲ μοναχὸς τις ἔχει ξένον οἰονδήποτε ἔστω καὶ συγγενῇ, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τοῦτο τῷ Ἡγουμένῳ, ὅστις κατὰ τὰς περιστάσεις, ὀρίζει αὐτῷ διαμονὴν ἐν τῷ ξενῶνι τῆς Μονῆς, ἢ ἐπιτρέπει αὐτῷ ξενίαν ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ μοναχοῦ. Τὰ ἐπιζόμενα δεκαπεντίσματα καταργοῦνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς περιουσίας τῶν Μοναχῶν.

"Αρθρον 140.

Μοναχὸς μετατιθέμενος κανονικῶς εἰς ἄλλην Μονήν, λογίζεται μοναχὸς καὶ ἀδελφὸς τῆς νέας Μονῆς, μόνον ἀφ' ἧς ἡμέρας γένηται πρὸς τοῦτο πρᾶξις ἐν τῷ μοναχολογίῳ αὐτῆς.

"Αρθρον 141.

Ἡ πρὸ τῆς ἀποκάρσεως ὑφισταμένη διαθήκη τοῦ Μοναχοῦ, εἶνε ἔγκυρος, ὀφείλει δὲ ὁ Μοναχὸς νὰ γνωρίσῃ ἀπλῶς τὴν ὑπαρξίν ταύτης εἰς τὴν Μονήν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποκάρσεως αὐτοῦ. Ταύτης δὲ γίνεται μνεία ἐν τῇ γενομένῃ τότε πράξει, ἵνα πιστωθῇ ὅτι λαϊκὸς ὢν συνέταξε ταύτην.

"Αρθρον 142.

Πᾶσα περιουσία, ἣν ὁ μοναχὸς ἀποκτᾷ μετὰ τὴν ἀπόκαρσιν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἀνήκει εἰς τὴν Μονήν, αὐτὸς δὲ ἔχει μόνον τὴν κάρπωσιν αὐτῆς, ἐκ δὲ τῆς περιουσίας ἣν ἄλλως πως ἀποκτᾷ, τὸ μὲν διμοῖρον δύναται κατὰ βούλησιν νὰ διαθέσῃ ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου, τὸ δὲ τρίτον τῇ Μονῇ προσκυροῦται.

"Αρθρον 143.

Ἐὰν μοναχὸς ἀποθάνῃ ἀδιάθετος καὶ ἔχει τέκνα, ταῦτα μὲν λαμβάνουσι τὴν νόμιμον αὐτῶν μοῖραν τὴν δὲ λοιπὴν περιουσίαν κληρονομεῖ ἡ Μονή. Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ἄτεκνος πᾶσα περιουσία αὐτοῦ ἣν ἔχων εἰσηλθεν ἐν αὐτῇ, ἢ ἥτις περιῆλθεν εἰς αὐτὸν μετὰ τὴν ἀπόκαρσιν ἐκ κληρονομίας ἢ ἄλλοθεν ποθεν ἀνήκει εἰς τὴν Μονήν του.

"Αρθρον 144.

Ἐὰν Μοναχὸς καταλείψῃ τὴν Μονήν ἐν ἣ ἐκάρῃ, καὶ εἰς ἄλλην ἔλθῃ, καὶ ζητηθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου ἀρνηθῇ νὰ ἐπανέλθῃ, δὲν δικαιούται νὰ λάβῃ οὐδὲν τῶν ὅσα ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐκ τῆς ἐργασίας του ἐκτῆσατο πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας του, εἰς ἣν ταῦτα προσκυροῦνται. Ἐὰν δὲ ἀπέλθῃ διὰ τοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς κανόσιν ἀναγραφόμενους λόγους τότε λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν περιουσίαν, ἣν μετὰ τὴν ἀπόκαρσιν ἀπέκτησεν, ἐν τῷ πρώτῳ Μοναστηρίῳ, εἰς ὃ ἐναπομένει μόνῃ περιουσία ἣν μοναχὸς γενόμενος εἰσεκόμισε.

"Αρθρον 145.

Ἀποθανόντος μοναχοῦ, ἢ ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ εὐρεθεῖσα κινητὴ περιουσία ἀνήκει τῇ Μονῇ, ἥτις προβαίνει ἀμέσως εἰς σφράγισιν τοῦ κελλίου τούτου. Ἐὰν ὁ ἀποθάνων εἶναι Ἡγούμενος τὴν σφράγισιν τοῦ κελλίου αὐτοῦ ἐνεργεῖ τὸ Συμβούλιον τῆς Μονῆς, παραλαμβάνον καὶ

δύο τῶν ἀδελφῶν, σφραγίζονται δὲ συνάμα καὶ τὸ Ἡγουμενεῖον καὶ ἡ ἀποθήκη τῆς Μονῆς. Ἀμέσως δὲ γνωρίζεται ὁ θάνατος τῷ Ἀρχιερεῖ καὶ δι' αὐτοῦ τῇ Μοναστηριακῇ Ἐπιτροπείᾳ. Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐὰν μὴ δύνηται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἀποστέλλει κληρικὸν ὅστις ἐπιθεωρεῖ τὰς σφραγίδας ἐὰν ἐτέθησαν καλῶς, καὶ παρίσταται εἰς τὴν ἄρσιν τῶν σφραγίδων, καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐν τῷ κελλίῳ πραγμάτων, καὶ τῶν ἐν τῷ Ἡγουμενεῖῳ καὶ τῇ ἀποθήκῃ. Ἀντίγραφον ἐπίσημον τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Μονῆς ἀπογραφῆς, ἀποστέλλεται διὰ τοῦ Ἀρχιερέως τῇ Μοναστ. Ἐπιτροπείᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ γυναικείων Μονῶν.

"Αρθρον 146.

Τὰ περὶ ἀνδρικῶν Μονῶν καὶ Μοναχῶν ὁρισθέντα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς γυναικείας Μονὰς καὶ τὰς ἐν αὐταῖς μοναζούσας, ἀλλὰ διὰ τὴν συντήρησιν τούτων ἀφίενται αἱ πρόσοδοι τῶν οἰκείων Μονῶν, καὶ παρέχονται ἐκ τοῦ Μοναστ. Ταμείου δι' ἐκάστην Μοναχήν κατ' ἀποκοπὴν ἐτησίως Δραχ. τεσσαράκοντα (40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Γενικὴ Διάταξις.

"Αρθρον 147.

Ἡ Ἀνωτέρα ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Διεύθυνσις ἀσκεῖ ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν Μοναστηριακῶν περιουσιῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Περὶ Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημεριῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἐνοριακῶν περιφερειῶν καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν.

"Αρθρον 148.

Πᾶς ἐνοριακὸς ναὸς ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ἀποτελεῖ ὡσαύτως καὶ πᾶς ναὸς νεκροταφείου. Αἱ περιουσίαι τῶν ἐξωκκλησίων συγχωνεύονται εἰς τὰς τῶν οἰκείων ἐνοριακῶν ναῶν. Αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπεῖαι ἀποφασίζουσιν εἰς ποίους ἐκ τῶν πλειόνων ἐνοριακῶν ναῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐνοριακῆς περιφερείας συγχωνεύονται αἱ περιουσίαι τῶν ἐξωκκλησίων τῆς περιφερείας ταύτης.

"Αρθρον 149.

Πᾶσα κόμη ἢ πόλις ἔχουσα ἓνα ἢ πλείους ἐνοριακοὺς ναοὺς ἀποτελεῖ μίαν ἐνοριακὴν περιφέρειαν. Πλείονα χωρία ἢ μετόχια ἐκκλησιαζόμενα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ναὸν ἀποτελοῦσιν ἐπίσης μίαν ἐνοριακὴν περιφέρειαν.

"Αρθρον 150.

Ἡ διαχείρισις τῶν ἐνοριακῶν περιουσιῶν τῶν πόλεων, Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου, Νεαπόλεως καὶ Ἱεραπέτρου, ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπεῖας ἀπαρτιζομένας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ὡς Προέδρου, καὶ αἰρετῶν μελῶν ἐκλεγομένων κατὰ τριετίαν ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν.

Ἄρθρον 131.

Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τῶν ἐνοριακῶν περιουσιῶν τῶν λοιπῶν ἐνοριακῶν περιφερειῶν ἀνατίθεται εἰς ἐνοριακὰς Ἐπιτροπείας ἀπαρτιζομένας ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου ὡς προέδρου καὶ αἰρετῶν μελῶν ἐκλεγομένων κατὰ τριετίαν ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν.

Ἐὰν εἰς ἐνοριακὴν τινα περιφέρειαν ὑπάρχωσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἐφημέριοι, προεδρεύει ὁ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου διοριζόμενος.

Ἄρθρον 132.

Τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰρετῶν μελῶν ἐκάστης ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας θὰ κανονίσῃ Ἡγεμονικὸν Διάταγμα, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐνοριακῆς περιφέρειας. Τὸ αὐτὸ Διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν καὶ τὰ προσόντα τῶν τε ἐκλογέων καὶ ἐκλεξιμῶν.

Ἄρθρον 133.

Ἐκάστη ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία ἔχει ἰδίαν σφραγίδα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 79 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 134.

Ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀνωτ. ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Διεύθυνσιν, ἥτις ἀσκεῖ ταύτην ἀπ' εὐθείας μὲν ὡς πρὸς τὰς ἐν ἄρθρῳ 149 ἀναφερομένας περιφέρειας, ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς δὲ διὰ μιᾶς ἢ πλειοτέρων ἐν ἐκάστη ἐπισκοπικῇ περιφερείᾳ ἐπιτροπειῶν «Ἀνωτέρων Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν», ὀνομαζομένων καὶ ἀπαρτιζομένων ἐκάστης, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ὡς Προέδρου, καὶ δύο μελῶν διοριζομένων δι' Ἡγεμον. Διατάγματος.

Ἄρθρον 135.

Αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπείαι φροντίζουν περὶ διαφυλάξεως, βελτιώσεως, καὶ αὐξήσεως τῆς ἐνοριακῆς περιουσίας, περὶ τοῦ εὐπρεπισμοῦ τῶν Ναῶν, περὶ συντηρήσεως τῶν νεκροταφείων, περὶ τῆς ἰδρύσεως ἐπιπλώσεως καὶ συντηρήσεως Διδαστηρίου, ὑπὲρ ὧν συνεισφέρουσι καὶ αἱ κοινοτικαὶ περιουσίαι, ἐνεργοῦσι πᾶσαν εἰσπραξίν καὶ πᾶσαν δαπάνην, ἐπὶ τῇ βάσει ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ὑποβάλλουσιν ἀπολογισμὸν κατ' ἔτος τῆς διαχειρίσεώς των καὶ διορίζουσι καὶ παύουσι τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἐνορίας πλὴν τοῦ Ἐφημερίου. Αἱ αὐταὶ Ἐπιτροπείαι ἅμα τῇ συστάσει των ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς μέχρι τοῦδε ἐνοριακῆς περιουσίας.

Ἄρθρον 136.

Τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς αὐτῶν ὑποβάλλουσι πρὸς ἔγκρισιν κατ' ἔτος, αἱ μὲν ἐν ἄρθρῳ 149 Ἐπιτροπείαι εἰς τὴν Ἀνωτ. ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Διεύθυνσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τὴν οἰκείαν ἀνωτέραν Ἐνοριακὴν Ἐπιτροπείαν.

Ἄρθρον 137.

Οὐδεμίαν δαπάνην μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπείαι, ἐὰν δὲ παρουσιασθῇ ἑκτακτὸς τις ἀνάγκη, ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ἰδίαν ἔγκρισιν καὶ τῆς ἐποπτεύουσας αὐτὰς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 138.

Δαπάναι ἀφορῶσαι εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων ἢ εἰς οἰκοδο-

μὰς ὑποβάλλονται πάντοτε εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Συμβούλου, ἀπ' εὐθείας μὲν ἐὰν πρόκειται περὶ ἐνοριακῆς περιουσίας τῶν ἐν ἄρθρῳ 149 ἀναφερομένων πόλεων, διὰ τῆς οἰκείας δὲ ἀνωτέρας ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας μετὰ ἰδίας γνωμοδοτήσεως αὐτῆς, εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν,

Ἄρθρον 139.

Πᾶσα εἰσπραξὶς τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν ἐκτὸς τοῦ διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας χρησίμου ποσοῦ, κατατίθεται εἰς ἀνεγνωρισμένον Ταμειυτῆριον μέχρι τοῦ εἰς αὐτὸ γενομένου δεκτοῦ ποσοῦ.

Προκειμένου περὶ διαθέσεως μεγαλυτέρου ποσοῦ, ἀποφαίνεται ἡ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἀνωτέρας Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας, διὰ τὰς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας, καὶ τῆς Ἀν. ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων Διευθύνσεως. Ἀπαγορεύεται ὁ δανεισμὸς χρημάτων τῶν ἐνοριῶν εἰς ἰδιώτας. Οἱ παράβαται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται ποινικῶς.

Ἄρθρον 140.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκποίησης ἐνοριακῆς περιουσίας, μόνον ἐὰν πρόκηται νὰ πληρωθῇ ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς ἐνορίας ἢ ἐὰν προκύπτῃ προφανῶς ὄφελος αὐτῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις ἢ ἡ ἀνταλλαγὴ ἐνοριακοῦ κτήματος, προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς τε Ἀνωτέρ. Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας διὰ τὰς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐνορίας καὶ τῆς Ἀνωτέρ. Διευθύνσεως τῶν Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 141.

Ἡ Ἀνωτέρα ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία ἔχουσα τὴν ἐποπτείαν τῶν ὑπ' αὐτὴν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπειῶν ἐξελέγχει τακτικῶς μὲν κατ' ἔτος τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ καταγγέλλει πᾶσαν παράβασιν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ πᾶσαν κατάχρησιν.

Ἄρθρον 142.

Αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπείαι ἐκπροσωποῦσι τὰς ἐνοριακὰς περιουσίας, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγὴν ἢ ἀποδεχθῶσι δικαστικὸν ἀγῶνα ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς ἐποπτεύουσας αὐτὰς ἀρχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Ἐφημεριῶν.

Ἄρθρον 143.

Πᾶν χωρίον ἔχον μέχρι 200 οἰκογενειῶν δύναται νὰ ἔχῃ ἰδίον ἐφημέριον. Πλείονα χωρία ἢ μετόχια, ὧν αἱ οἰκογένειαι δὲν ὑπερβαίνουν ἐν συνόλῳ τὰς 200 οἰκογενείας κείμενα πλησίον ἀλλήλων δύνανται νὰ ἐνωθῶσιν εἰς μίαν ἐφημερίαν καὶ νὰ ἔχωσιν ἓνα κοινὸν ἐφημέριον.

Χωρία ἔχοντα 200 μέχρι 350 οἰκογενειῶν δύνανται δύο ἐφημερίους νὰ ἔχωσι· τρεῖς δὲ, τὰ ἀποτελούμενα ἀπὸ 350 μέχρι 500 οἰκογενειῶν.

Τὰ χωρία τὰ ἔχοντα πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 500 οἰκογενειῶν ἔχουσι τέσσαρας ἐφημερίους κατ' ἀνώτατον ὅρον. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὀρίζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς κωμοπόλεσι ἐφημεριῶν, ὡς καὶ τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Ἱεραπέτρας. Ἐν ταῖς πόλεσι Χανίων, Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου ὑπάρχει κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς ἐφημέριος ἐπὶ 300 οἰκογενειῶν.

Άρθρον 164.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ ἐφημερίων, περὶ τῆς ἰδρύσεως νέων ἐφημερειῶν ἢ περὶ τῆς συγχω-
νεύσεως τοιούτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα πάντα δὲν κανονισθώ-
σιν ὀριστικῶς διὰ Νόμου, ἀποφασίζει ἡ ἀνωτέρα Ἐνο-
ριακὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐπισκοπικῆς περιφερείας.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίων ἐν ταῖς πόλεσι Χα-
νίοις, Ρεθύμνῃ, Ἡρακλείῳ, Νεαπόλει καὶ Ἱεραπέτρῳ
ἀποφασίζει ἡ οἰκεία ἐνοριακὴ Ἐπιτροπὴ.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἐρεσιδύλλονται ἐνώπιον τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου Κρήτης.

Άρθρον 165.

Ἱερεῖς χειροτονοῦνται τελειοδίδακτοι τοῦ Ἱεροδιδα-
σκαλείου· ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι προχειρί-
ζονται ἀπόφοιτοι τοῦλάχιστον Σχολαρχείων ἢ Προ-
γυμνασίων κτώμενοι πείραν Ἱερατικὴν ἐνὶς ἔτους ἐν
καταλλήλῳ μέρει ὑπὸ Ἐπισκόπου καθοριζομένῳ.

Άρθρον 166.

Αἱ ἀνωτέραι ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπῆαι, τῇ αἰτήσῃ τῶν
ἐνδιαφερομένων, φροντίζουσι διὰ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτρο-
πειῶν τῶν χωρίων περὶ ἐκτελέσεως τῶν μεταξὺ Ἐφη-
μερίου καὶ ἐνοριτῶν συμφωνιῶν περὶ τῆς ἀμοιβῆς αὐ-
τοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ὁ οἰκείος Ἐπίσκοπος
ἀπευθύνει ἔκθεσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Πιρηνοδικὴν, ὅστις
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ μικροδιαφορῶν Νόμου ἀπο-
φαίνεται περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἐφημερίου, ἡ δὲ
σχετικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ὡς ὁ αὐτὸς Νόμος ὀρίζει.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Α'.) Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσι πέντε (5) τοῦλάχισ-
τον ὑποψήφιοι, συγκεντροῦντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3
ὀριζόμενα προσόντα, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ὡς Ἐπίσκοπος
καὶ ὁ ἔχων πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς, κληρικὸς πολί-
της Κρήτης, ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὑπηρετήσας ὡς καθηγητὴς
ἢ ὡς Διευθυντὴς δημοτικοῦ σχολείου, εὐσεβὴς τὴν πί-
στιν καὶ τὰ ἔργα.

Β'.) Μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ παρόντος Καταστατι-
κοῦ Νόμου, ὁ Μητροπολίτης Κρήτης καὶ οἱ Ἐπίσκο-
ποι θέλουσι δώσει τὴν ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένην διαβε-
βαίωσιν.

Διάταξις Ἀκροτελεύτιας.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις θέλουσιν ἰσχύει, ἐφ' ὅσον δὲν
τροποποιηθῶσιν διὰ μεταγενεστέρου Νόμου καταρτιζο-
μένου ἐκ κοινῆς συνενοήσεως τῆς Πολιτικῆς ἐξουσίας
καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κρήτης.

Ὁ παρὼν νόμος, ἰσχύων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως
αὐτοῦ δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος
καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τῆς Πολιτείας.

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 20 Δεκεμβρίου 1900

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΝΙΚΟΛ. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Μ. Ρ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΟΡΜΗΣ

Ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ Τυπογραφείου